

บรรณานุกรม

หนังสือ

คุรุสภา, องค์การค้ำของ. ชี้แจงชั้น เล่ม ๑๘. พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๒๑.

จำลอง พิศมาคะ, ผู้แปล. มังกรหยกภาค ๑. ๑๐ เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพมหานคร: บันดาลสาส์น, ๒๕๒๑.

_____, ผู้แปล. มังกรหยกภาค ๓. ๑๐ เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพมหานคร: บันดาลสาส์น, ๒๕๒๑.

_____, ผู้แปล. มังกรหยกภาค ๔. ๑๐ เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร: บันดาลสาส์น, ๒๕๒๒.

เชียงใหม่, มหาวิทยาลัย. คณะมนุษยศาสตร์. รายงานการสัมมนาการสอนวรรณกรรมไทย ปัจจุบันระดับอุดมศึกษา. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์, ๒๕๑๖.

ตำรงราชานภาพ, สมเด็จพระนเรศวรมหาราช. "ตำนานสามก๊ก." ใน สามก๊ก, ๑: ๑๓. พระนคร: กรมศิลปากร, ๒๕๑๔.

น.นพรัตน์, ผู้แปล. กระบี่ดาวรุ่ง. ๕ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๒๒.

_____, ผู้แปล. กระบี่ไร้เทียมทาน. ๕ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๒๒.

_____, ผู้แปล. จับอึดนี้้ง. ๒ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๒๐.

_____, ผู้แปล. จิ้งจอกภูเขาหิมะ. ๒ เล่ม. กรุงเทพมหานคร, บรรณกิจ, ๒๕๒๒.

_____, ผู้แปล. จิ้งจอกอหังการ. ๔ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๒๒.

_____, ผู้แปล. คับอลู. ๔ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๑๔.

_____, ผู้แปล. เพชรฆาตดาวตก. ๔ เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๒๑.

_____, ผู้แปล. ยอดนักบู๊ทะยานฟ้า. ๖ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๒๐.

_____, ผู้แปล. วีรบุรุษลำราญ. ๓ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: บันดาลสาส์น, ๒๕๑๔.

_____, ผู้แปล. ศึกทะเลทราย. ๔ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๒๐.

_____, ผู้แปล. หงส์ผงาดฟ้า. ๑๐ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๒๑.

_____, ผู้แปล. หลังเลื้อยสะท้านภพ. ๓ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๒๐.

_____, ผู้แปล. อัยเขียวบ้อ. ๑๐ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๒๒.

ปักฉวมกง และอุยีน เอช. โท. มวยจีน แปลโดย ศักดิ์วีร์. กรุงเทพมหานคร: ชุณหสาส์น,
(ม.ป.ป.).

ว.ณ เมืองลุง, ผู้แปล. กระบี่ล้างแค้น. ๑๐ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น,
๒๕๒๐.

_____, ผู้แปล. คัมภีร์กลียุค. ๓ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น, ๒๕๒๒.

_____, ผู้แปล. คางคาวกาสิ. ๓ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น, ๒๕๒๒.

_____, ผู้แปล. จอมโจรจอมใจ. ๗ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น, ๒๕๒๐.

_____, ผู้แปล. จิ้งเหลมมหากาฬ. ๒ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น,
๒๕๒๒.

_____, ผู้แปล. ขอลัวเขียง. ๒ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: บรรณาการ, ๒๕๒๓.

_____, ผู้แปล. เขี้ยวอื้อยี้. ๑๔ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น, ๒๕๒๑.

_____, ผู้แปล. เดชขนนกยูง. กรุงเทพมหานคร: คลังวิทยา, ๒๕๒๒.

_____, ผู้แปล. ปรัทิลลุม. ๔ เล่ม. พระนคร: เพชรจินตต์, ๒๕๐๘.

_____, ผู้แปล. พยัคฆ์ล่าพอง. ๔ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น, ๒๕๒๑.

_____, ผู้แปล. เพชรฆาตหน้าหยก. ๘ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น,
๒๕๒๐.

_____, ผู้แปล. ยมชุตผู้พิชิต. ๕ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น, ๒๕๒๑.

_____, ผู้แปล. ฤทธิ์มีดสั้น. ๖ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น, ๒๕๑๙.

_____, ผู้แปล. หาญท้าพญามาร. ๔ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น, ๒๕๒๑.

ศิลปากร, กรม. ประวัตินักเขียนไทย. ๒ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: กรมศิลปากร, ๒๕๒๓.

สุทธิพล นิติวัฒนา, ผู้แปล. หงษ์ฟ้าประกาศิต. ๘ เล่ม. พระนคร: นครสาส์น, ๒๕๐๖.

บทความ

กฤษณ์ วรางกูร. "นิยายจีนในเมืองไทย." จักร์ส ๒ (กันยายน ๒๕๑๔): ๔๗-๕๐.

ขวัญดี รัชพงศ์. "วิวัฒนาการของวรรณกรรมจีน, แบบจีน, และเกี่ยวกับจีนในภาษาไทย."

วารสารธรรมศาสตร์ ๗ (ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๒๐): ๑๐๒-๑๓๔.

"คุยกันฉันแมม ว.ณ เมืองลุง." แมน ๗ (มิถุนายน ๒๕๒๒): ๗๑-๗๔ และ ๑๒๖.

น.นพรัตน์, ผู้แปล. "มฤตยูแก้วผลึก." ไทยรัฐ (๑๒ กันยายน ๒๕๒๓): ๕.

นิพันธ์. "พนักเขียน ว.ณ เมืองลุง." สกุลไทย ๒๔ (สิงหาคม ๒๕๒๑): ๔๑-๔๒ และ ๓๒.

ประจักษ์ ประภาศิทยากร. "วรรณกรรมจีนในภาษาไทย." จันทร์เกษม (พฤศจิกายน-

ธันวาคม ๒๕๑๓): ๔๒-๔๖.

ไพบุลย์ วงษ์เทศ, ทวีป แก่นทับทิม และมนตรี จิงสิริอารักษ์. "กำลังภายใน: ขบวนการ

การจ้าวยุทธจักร." ประชาชาติรายวัน (๒๔ ธันวาคม ๒๕๑๗): ๘.

ยอด ภูย์กษร. "วรรณกรรมปู้ลิ้มหรือยุทธจักรกำลังภายใน." โลกหนังสือ ๑ (ตุลาคม ๒๕๒๐):

๖๒-๗๔.

ลำหับ. "ในโลกของปู้ลิ้ม." รัฐวิสาหกิจ ๒ (มีนาคม ๒๕๒๑): ๗๒-๗๖.

ว.ณ เมืองลุง. "กำเนิดวิทยายุทธฉบับเขียน." แมน ๗ (กรกฎาคม ๒๕๒๒): ๓๖-๓๗;

(สิงหาคม ๒๕๒๒): ๑๑๐-๑๑๑.

_____, ผู้แปล. "มังกรจ้าวยุทธจักร." เตลีนิวส์ (๕ พฤษภาคม ๒๕๒๑): ๑๑;

(๖ พฤษภาคม ๒๕๒๑): ๑๑.

วิเวก เอกคำรง. "บทวิเคราะห์เส้นทางของนวนิยายกำลังภายใน." โลกหนังสือ

๓ (ธันวาคม ๒๕๒๒): ๓๖-๔๘.

สุภารรณ. "คนเขียนหนังสือ: น.นพรัตน์." สยามรัฐ (๒๖ ตุลาคม ๒๕๒๐): ๔.

สุภาพ คลี่ขจาย. "สัมผัสชีวิตและงานของ ว.ณ เมืองลุง." แนวหน้า (๓๑ มีนาคม

๒๕๒๓): ๘.

"ทุให้เจิงป้าจู้ คิกจ้าวสมุทร, เรื่องยิ่งใหญ่ของสี่เตอร์." สัปดาห์การตูนฉบับคาราทีวี

ณ.๖ (๒๕๒๓): ๔.

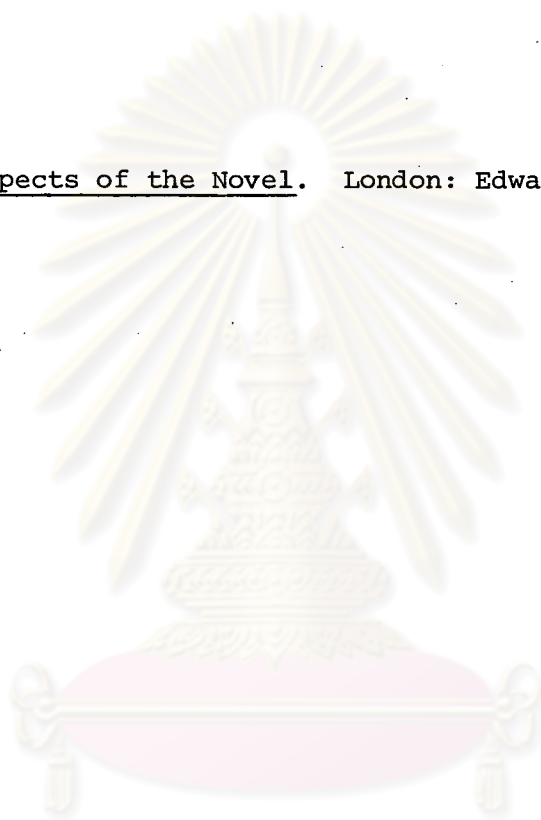
สัมภาษณ์

จำลอง พิศนาคะ สัมภาษณ์, ๒๘ มีนาคม ๒๕๒๔.

ว.ณ เมืองลุง สัมภาษณ์, ๑๖ มีนาคม ๒๕๒๓.

Book

Forster, E. M. Aspects of the Novel. London: Edward Arnold & Co.,
1927.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ท่านผู้อ่านนวนิยายจีนกำลังภายใน

ด้วยข้าพเจ้า นางสาว วรวรรณ ฉายศิริกุล นิสิตปริญญาโทชั้นปีที่ ๒ ภาควิชา
 บรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังศึกษาและรวบรวมข้อมูลเพื่อ
 เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประเมินคุณค่านวนิยายจีนกำลังภายในที่ได้รับความนิยมใน
 ปีพ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๒" ซึ่งประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับคือ เพื่อเป็นคู่มือสำหรับบรรณารักษ์ในการ
 จัดซื้อนวนิยายจีนกำลังภายในเข้าห้องสมุด และเพื่อเผยแพร่คุณค่าของนวนิยายจีนกำลังภายในให้
 รู้จักแพร่หลายในวงวรรณกรรมไทย จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านโปรดตอบแบบสอบถามที่แนบ
 มาพร้อมกันนี้ตามที่ท่านเห็นเหมาะสม เพื่อข้าพเจ้าจะได้นำข้อมูลมาเป็นเกณฑ์คัดเลือกหนังสือที่จะ
 นำมาประเมินคุณค่าต่อไป

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือนและความอนุเคราะห์ของท่าน เป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้
 ด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอแสดงความนับถือ

(วรวรรณ ฉายศิริกุล)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง

การประเมินคุณค่านวนิยายจีนกำลังภายในที่ได้รับความนิยมในปี พ.ศ. ๒๕๒๑-๒๕๒๒

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับนำมาใช้ในการหาตัวอย่างประชากรของงานวิจัยนี้ซึ่งได้แก่ นวนิยายจีนกำลังภายในเรื่องที่เป็นที่นิยมและชื่นชอบของท่าน

โปรดกรอกข้อความหรือเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านต้องการ

- ๑. ท่านอ่านนวนิยายจีนกำลังภายในมาเป็นเวลาประมาณ ปี
- ๒. นิกแปลนวนิยายจีนกำลังภายในที่ท่านชื่นชอบคือ

ชื่อนักแปล	ความชอบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
จำลอง พิศมาคะ					
ว.ณเมืองลุง					
น.นพรัตน์					

๓. ท่านมีหลักเกณฑ์ในการเลือกอ่านนวนิยายจีนกำลังภายในอย่างไร (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- () ก. ชื่อเสียงผู้แต่ง () ข. ชื่อเสียงผู้แปล
- () ค. เนื้อเรื่องสนุกสนาน () ง. มีสาระประโยชน์
- () จ. เพราะเป็นภาพยนตร์โทรทัศน์ () ฉ. เพื่อนแนะนำว่าสนุกหรือภาพยนตร์
- () ช. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๔. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หลังรายชื่อหนังสือนวนิยายจีนกำลังภายในที่ท่านได้เคยอ่านมาแล้ว และเห็นว่าเป็นเรื่องที่ดี น่าสนใจ ควรนำมาใช้เป็นตัวอย่างประชากรในการประเมินคุณค่า กรุณาให้เหตุผลที่เลือกเรื่องนั้น ๆ โดยเลือกจากข้อ ก-ญ ที่กำหนดให้ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

ก. เพราะให้คิดสอนใจและหลักปรัชญาชีวิต

ผู้แปล	ชื่อเรื่อง	เรื่อง ที่ชอบ	สาเหตุที่ชอบ											
			ก	ข	ค	ง	จ	ฉ	ช	ซ	ฅ	ญ		
ว.ณเมืองลุง	มังกรราชคระนอง													
	ยมทูตผู้พิชิต													
	ฤทธิ์มิตสัน													
	เหยี่ยวเดือนแก้ว													
	อาวุธของโก้วเล้ง													

๕. ท่านอ่านนวนิยายจีนกำลังภายในเพราะ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- () ก. เพื่อความสนุกสนาน () ข. ชอบเรื่องเกี่ยวกับจีน
 () ค. มีสาระประโยชน์ () ง. อ่านฆ่าเวลา
 () จ. เพื่อนแนะนำ

๖. ลักษณะเนื้อเรื่องของนวนิยายจีนกำลังภายในที่ท่านชอบอ่าน (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- () ก. การฆ่าล้างแค้น มีของวิเศษ อิทธิปาฏิหาริย์ต่าง ๆ
 () ข. การสืบสวนคดีต่าง ๆ เช่น จอมโจรจอมใจ เล็กเขี้ยวหงส์
 () ค. เรื่องของวีรบุรุษผู้กล้า เช่น ขาเสียวเอี้ย วีรบุรุษสำราญ
 () ง. เรื่องที่น่าเอาความขัดแย้งของความคิด ปรัชญา อารมณ์เป็นแกนของเรื่อง เช่น ฤทธิ์มิตสัน
 () จ. เรื่องอิงพงศาวดาร ประวัติศาสตร์ เช่น มังกรหยก เพ็กสวยเทียม
 () ฉ. อื่น ๆ โปรดระบุ

๗. ท่านคิดว่านิยายจีนกำลังภายในมีคุณค่าหรือไม่ () มี () ไม่มี

๘. ถ้ามี มีในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

- () ก. สอนใจ มีคติธรรม ปรัชญาต่างๆ
 () ข. ให้ความรู้ทั่วไป เช่น เกี่ยวกับอาวุธ เพลงหมัดมวย สมุนไพร ฯลฯ
 () ค. สะท้อนสภาพชีวิต สังคมของชาวจีน () จ. ให้ความเพลิดเพลินทางอารมณ์
 () ง. ให้ความรู้ทางภูมิศาสตร์ () ฉ. มีสำนวนพรรณนาโวหาร เชิง

เปรียบเทียบดีมาก

เรื่องย่อนวนิยายจีนกำลังภายในซึ่งใช้ประกอบการตอบคำถามข้อ ๔

ผลงานแปลของ จำลอง พิศนาคะ

โต๊ะฮุ้นกี

เคียนคุนโหวงจ๊ก (พวกผู้วิเศษยอดเยี่ยมทั้งห้า) ซึ่งได้แก่ ไชเต๋า (นักพรตตะวันตก) ดั่งเจ็ง (หลวงจีนตะวันออก) น้ำปืด (ผู้กันทางใต้) ปักเกี่ยม (กระบี่ทางเหนือ) และ โต๊ะฮุ้นกี (องปัดวิญญู) เป็นสุดยอดฝีมือแห่งยุค น้ำปืดมีพลังฝีมือแกร่งกล้าที่สุด โต๊ะฮุ้นกี มีวิชาตัวเบา ล่องหนหายตัวอันยอดเยี่ยมและมีเล่ห์เหลี่ยมมากที่สุด ทั้งห้าคนได้เร้นกายไปเป็นเวลานาน ยี่สิบกว่าปีให้หลัง โต๊ะฮุ้นกีได้ปรากฏตัวขึ้นทำการฆ่าฟันยอดฝีมือในบู๊ลิ้มไปมากมาย เชียงกัวเล้ง ตัวเอกของเรื่องได้พบเห็นเหตุการณ์นี้พร้อมกับอาจารย์ของตน เจียงตังเฮียง จึงคิดที่จะช่วยกันขัดขวางการกระทำของโต๊ะฮุ้นกี เชียงกัวเล้งได้รับการสั่งสอนวิชาฝีมือจากผู้อาวุโสในกลุ่มผู้วิเศษยอดเยี่ยมทั้งห้าหลายท่าน แม้กระทั่งโต๊ะฮุ้นกีเองก็พึงพอใจใคร่จะได้ เชียงกัวเล้งไปเป็นศิษย์ ...

มังกรหยกภาค ๑

เรื่องราวเกิดขึ้นในสมัยราชวงศ์ซ้อง (ข่ง) เมื่อแผ่นดินจีนถูกแมนจูเข้ายึดครอง อ้วนจ้วนเสียดเชื้อพระวงศ์ชาวแมนจูได้ฆ่าบิดาของก๊วยเซ็ง เสียชีวิต มารดาของก๊วยเซ็งอุ้มท้องหนีไปอาศัยในทะเลทรายฝั่งใบบุญเจ็งกิสข่าน ก๊วยเซ็งเป็นผู้ที่มีความกล้าหาญ สัตย์ซื่อ จึงได้เข้าร่วมในกองทัพของเจ็งกิสข่าน ต่อมาก๊วยเซ็งเข้าสู่แผ่นดินจีนได้พบรักกับฮึงฮึง บุตรสาวของภูตร้ายตะวันออกฮึงเฮียะฮือ และได้เรียนวิชากับผู้อาวุโสบู๊ลิ้มอีกหลายท่าน เช่น ฮึงฮิดกงขอทาน เทพดาเก้านิ้ว แป๊ะจ้วนทังเฒ่าทารก ในที่สุดก๊วยเซ็งได้ช่วยเหลือเจ็งกิสข่านจนสามารถปราบปรามแมนจูได้ แต่เจ็งกิสข่านละเมียดสัญญาที่มีต่อก๊วยเซ็งที่ว่าจะไม่รุกรานแผ่นดินใต้ซ้อง ก๊วยเซ็งจึงพาฮึงฮึงกลับไปอาศัยอยู่ที่เกาะดอกท้อ.

มังกรหยกภาค ๒

มังกรหยกภาคนี้เป็นการต่อเนื่องจากภาคแรกคือ ก่อนที่เฮี้ยคังจะตายก็ได้มีบุตรกับ จื๊อนำคัม คนหนึ่งชื่อ เฮี้ยก๊วย ซึ่งชื่อนี้ก๊วยเซ็งเป็นผู้ตั้งให้ เฮี้ยก๊วยเป็นเด็กที่เฉลียวฉลาดมาก

เติบโตขึ้นมาโดยการเลี้ยงดูของมารดา เมื่อมารดาถึงแก่กรรม เอี้ยก้วยจึงต้องออกมาเผชิญโลกกว้างคนเดียว จนกระทั่งได้พบกับก๊วยเซ็ง ก๊วยเซ็งจึงได้นำไปอยู่ที่เกาะดอกท้อของอึ้งย้ง แล้วต่อมา ก๊วยเซ็งได้ส่ง เอี้ยก้วยไปเรียนวิชากับนักพรตช้วนจินก้า แต่เอี้ยก้วยก็ถูกกลั่นแกล้งจน เฝียดู ได้ไปพบเสียวเล้งนึ่ง และเรียนวิชากับเสียวเล้งนึ่งจนเกือบสำเร็จทั้งคู่ จึงออกมาท่องเที่ยวในยุทธจักร ต่อมาทั้งคู่มีเหตุให้แยกจากกันไปเป็นเวลานาน ในระหว่างนั้น เอี้ยก้วยได้ปราบปรามบุคคลชั่วร้ายต่าง ๆ จนกระทั่งได้สมญานามว่า ผู้กล้าหาญนกกอินทรีวิเศษ และในที่สุด เอี้ยก้วยได้พบกับเสียวเล้งนึ่ง ทั้งคู่จึงไปช่วยก๊วยเซ็งกับอึ้งย้งขับไล่ศัตรูที่มาล้อมเมืองได้สำเร็จ

มังกรหยกภาค ๓

ก่อนที่ก๊วยเซ็งจะตายได้หลอมดาบกระบี่ไว้ ๒ เล่ม คือ กระบี่อิงฟ้า และดาบฆ่ามังกร ซึ่งภายในดาบกระบี่ ๒ เล่มมีคนเล่าลือว่า ถ้าใครได้ครอบครองแล้วจะเป็นใหญ่ จึงมีการช่วงชิงกระบี่กันขึ้นในวงนักเลง เตี้ยชู่ศิษย์หนึ่งในเจ็ดของเตี้ยซำฮองเจ้าสำนักบู๊ตึ้ง ได้ออกไปสืบเสาะหาเบาะแสที่ศิษย์ผู้ใดคนที่สามถูกทำร้ายแทบถึงแก่ชีวิต ได้พบกับอึ้งซู่บู๊ตึ้งของเจ้าสำนักแปะไบก้า และเป็นผู้ครอบครองดาบฆ่ามังกรที่ชิงมาจากศิษย์ผู้หนึ่งของเตี้ยชู่ชิว พรหมลิขิตได้ชักนำให้คนทั้งสองเป็นคู่ครองกันและต้องไปพบกับเจี่ยชุนซึ่งเป็นผู้มีฝีมืออีกคนหนึ่งที่ต้องการดาบฆ่ามังกร ทั้งสามต่อสู้กันจนไปถึงเกาะร้าง ที่นี่อึ้งซู่บู๊ตึ้งได้ให้กำเนิดทารกชายคนหนึ่ง ต่อมาเมื่อสามพ่อแม่ลูกกลับมา ยังผืนแผ่นดินใหญ่ได้อีกครั้งจึงได้รู้ความจริงว่าผู้ที่ทำร้ายศิษย์ผู้หนึ่งของเตี้ยชู่ชิวคืออึ้งซู่บู๊ตึ้งเอง สองสามีภรรยาจึงฆ่าตัวตาย ทั้งเตี้ยบ้ออ้วงบุตรชายไว้ให้เจ้าสำนักบู๊ตึ้งเลี้ยงดู ส่วนดาบฆ่ามังกรก็ตกอยู่กับเจี่ยชุนบนเกาะร้างแห่งนั้น

มังกรหยกภาค ๔

เตี้ยบ้ออ้วงบุตรชายของเตี้ยชู่ชิวและนางอึ้งซู่บู๊ตึ้งเติบโตขึ้นและได้เรียนวิชาฝีมือที่สูงส่ง ต่อมาได้เป็นประมุขนิกายเม้งก้าจึงได้คิดกอบกู้ราชบัลลังก์จากพวกมงโกลโดยได้รับความช่วยเหลือจากนางเตียวเม้งราชธิดามงโกลและได้คำร่ำลือช่วยสงครามกับวิชาฝีมือจากกระบี่อิงฟ้าและดาบฆ่ามังกรซึ่งก๊วยเซ็งซ่อนไว้ ในที่สุดเตี้ยบ้ออ้วงสามารถกอบกู้ราชบัลลังก์จีนขับไล่พวกมงโกลออกจากแผ่นดินจีนได้ แต่เตี้ยบ้ออ้วงก็ไม่ได้เป็นกษัตริย์เพราะถูกลูกน้องคนหนึ่งหักหลังซึ่งเตี้ยบ้ออ้วงก็ไม่ได้โกรธแค้น และได้อำลาจากยุทธจักรไปใช้ชีวิตอยู่กับนางเตียวเม้งอย่างสงบสุข

ผลงานแปลของ น.นพรัตน์

กระป๋องไต้เทียนทาน

เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับข้อพิพาทระหว่างสำนักบู๊ตึง สำนักบ๊อเด็ก และหุบเขาสราญรมย์
ฮันปวยเอียงตัวเอกของเรื่องเป็นศิษย์ที่บู๊ตึงไม่เต็มใจรับเพราะมีชาติกำเนิดไม่ชัดแจ้ง แต่แท้จริง
แล้วเป็นบุตรชายของเจ้าสำนักบู๊ตึง ที่ไม่อาจเปิดเผยได้ก็เนื่องจากผู้เป็นเจ้าของสำนักบู๊ตึงไม่อาจ
แต่งงานมีบุตร สำนักบ๊อเด็กและหุบเขาสราญรมย์ต่างคิดตั้งตัวเป็นใหญ่ในยุทธจักร สำนักบู๊ตึงซึ่ง
เป็นฝ่ายธรรมจึงต้องขัดขวาง ฮันปวยเอียงได้รับถ่ายทอดสุดยอดวิชาของบู๊ตึงคือเคล็ดวิชาใหม่ห้า
มาโดยบังเอิญ จึงสามารถปราบปรามเหล่าผู้คิดเป็นใหญ่ได้สำเร็จ

จับฮิดนึ่ง

เป็นเรื่องของตัวเอกที่โศกเศร้าเจ็บเหงานามว่า เขียวจับฮิดนึ่ง ซึ่งถูกประนามว่า
เป็นขุนโจร แต่กลับเป็นผู้มีคุณธรรมสูงส่ง เขียวจับฮิดนึ่งมีสหายสตรีที่สนิทที่สุดหนึ่งคือ ขวางซีเนี่ย และ
มีสตรีที่เขารักคือ ชิมเปียะกุน โฉมสะคราญที่ ๑ แห่งแผ่นดินซึ่งเป็นคู่หมั้นของเสียงเซี่ยเปียะกงจื่อ
ไร่คำหนี ต่อมาเขาได้อาวุธประจำตัวคือ ดาบล่ากวางซึ่งชนชาวนู๋ลิ้มใคร่ที่จะได้ครอบครอง
เขียวจับฮิดนึ่งถูกตามล่าเพราะครอบครองดาบล่ากวางและเพราะไปขัดขวางการคิดตั้งตัวเป็นใหญ่
ของ "เทพสำราญ" เทพสำราญจึงหลอกลวงให้เขียวจับฮิดนึ่งติดกับโดยได้สร้างบ้านจำลองขึ้นตาม
ของจริง แล้วขอมเขียวจับฮิดนึ่งให้สิ้นสติส่งเข้าสู่บ้านจริงแต่ให้เข้าใจว่าถูกเวทมนต์ย่ำให้เล็กลง
เพื่อให้เขียวจับฮิดนึ่งคลุ้มคลั่งฆ่าตัวตายไป แต่ในที่สุดเขียวจับฮิดนึ่งค้นพบความจริงหลบหนีออกไป
ได้และกลับมาทำสัญญากับเทพสำราญ

จิ้งจอกภูเขาหิมะ

เป็นเรื่องราวที่ดำเนินสืบต่อมาจากจิ้งจอกหงษ์การ กล่าวถึงการล้างแค้นให้กับบิดาของ
ไอ้วฮุยผู้ฉวยาวว่า จิ้งจอกภูเขาหิมะ พร้อมทั้งได้ท้าวความถึง เรื่องราวหนหลังระหว่างบิดาของ
ไอ้วฮุย คือวีรบุรุษเสี่ยวตังไอ้ว เจ้กตอกกับพุทธหน้าทอง เมี่ยวนึ่งหงส์ตลอดจน เบื้องหลังบุญคุณความ
แค้นของจอมยุทธทั้งสองโดยละเอียดว่าแท้จริงเป็นผลสืบเนื่องมาจากข้อพิพาทของ ๔ ตระกูลคือ
ไอ้ว เมี่ยว ฮั่วม ฉิ่ง

จึงจอกอหังการ

กล่าวถึงชีวิตของพุทธหน้าทอง เมียวนังหงส์ผู้มีสมญาว่า "พิชิตหัวแผ่นดินไรผู้ต่อต้าน" ซึ่งเป็นจอมยุทธผู้เก่งกล้าแต่กลับมีชีวิตที่เจ็บช้ำขมขื่น เพราะได้พลาดพลั้งทำร้ายวีรบุรุษเสียดังไอ้ว แจกตอสหายผู้รู้ใจ เสียชีวิตและภรรยายังถูกแย่งชิงไป และกล่าวถึงชีวิตในวัยเด็กของไอ้วสุดตัวเอกของเรื่องซึ่งเป็นบุตรชายของไอ้วแจกตอ เมื่อบิดามารดาเสียชีวิตก็ต้องหลบหนีระหกระเหิน ผิดวิชาฝีมือจากตำราที่บิดาทิ้งไว้ให้และออกตามฆ่าเมียวนังหงส์เพื่อล้างแค้น

ชาเสียวเอี้ย

เป็นเรื่องของวีรบุรุษนักเลงผู้หนึ่งมีนามว่า เจี้ยเฮียวอง เขาชื่อ ชาเสียวเอี้ย (นายเล็กคนที่สาม) ของหมู่บ้านกระเป๋เตพเจ้า เนื่องจากเขามีชื่อเสียงโด่งดังเกินไปจึงมียอดฝีมือมาทำลู่อยู่เสมอเพราะถ้าเอาชนะเขาได้ก็จะมีชื่อเสียง เจี้ยเฮียวองเป็นหน่วยการฆ่าฟันจึงแสวงหาภัยความยุ่งยากแล้วปลอมตัวเป็นคนเสเพลร่นเรไ้ใช้ชื่อว่า อาทิก (มงคอ) ทำงานทุกอย่างเพื่อหาอาหารมาประทังชีวิตต้องไปเป็นคนรับใช้ในช่องคณิกา เป็นกรรมกรใช้แรงงาน อย่างไรก็ตามแม้จะปลอมตัวเช่นนี้ก็ยังคงหนีไม่พ้นความยุ่งยาก ศัตรูยังคงตามล่ารังควานได้ ในที่สุดจึงต้องกลับคืนสู่สภาพที่แท้จริงยอมรับความเป็นชาเสียวเอี้ยและกำจัดศัตรูได้สำเร็จ

เพชรฆาตดาวตก หรือ เตะอุกาบาต

ตัวเอกคือ เม่งแซฮุ้น เป็นมือสังหารอาชีพ ได้รับคำสั่งจากหัวหน้าขบวนการมือสังหารให้ไปสังหาร "ขุนเจ๊กแป๊ะ" ตามที่ได้รับข่าวว่าจ้างมา ขุนเจ๊กแป๊ะคือก๊อคฟาเธอร์ที่มีอิทธิพลมาก รู้จักกันในนาม "เล่าแป๊ะ" เนื่องจากมีการแย่งชิงผลประโยชน์กับอีกแก๊งหนึ่ง ฝ่ายตรงข้ามคือ จ้าวอินทรีจึงว่าจ้าง เม่งแซฮุ้นให้ลอบสังหารเล่าแป๊ะ แต่เม่งแซฮุ้นกลับมาพบรักกับบุตรสาวของเล่าแป๊ะคือ เชียวเตี้ยบ และแยกตัวจากไปครองรักอยู่ด้วยกัน ต่อมาเล่าแป๊ะจึงได้ประจักษ์ความจริงว่าข้อพิพาทระหว่างตนและจ้าวอินทรีนั้น เป็นการผูกแหย่จากสมุนมือขวาที่เล่าแป๊ะไว้วางใจที่สุด เพราะต้องการโค่นทั้งเล่าแป๊ะและจ้าวอินทรีเพื่อขึ้นเป็นใหญ่แทน เม่งแซฮุ้นจึงกลับมาช่วยเหลื่อเล่าแป๊ะกำจัดศัตรู ในที่สุดเล่าแป๊ะก็สามารถกำจัดผู้ทรยศได้สำเร็จ

เพ็ญกายเยี่ยม

ตัวเอกมีนามว่า อ้วง แซ่จี้ (สืบทอดปณิธานแซ่อ้วง) เป็นบุตรชายแม่ทัพใหญ่ที่ออกต่อต้านการรุกรานของชนเผ่ามองโกลในสมัยราชวงศ์หมิงซึ่งสร้างความดีความชอบไว้เป็นอันมาก แต่ถูกขุนนางกังฉินร่วมมือกันรายงานเท็จต่อกษัตริย์จนเป็นเหตุให้ถูกประหารชีวิต อ้วง แซ่จี้จึงออกแก้แค้นแทนบิดา ในขณะที่เดียวกันก็ได้ช่วยขุนพลของแผ่นดินซ่งคือ ลี้จื่อ แซ่ ซึ่งราชบัลลังก์จากกษัตริย์ราชวงศ์หมิงสำเร็จ แต่ลี้จื่อ แซ่กลับหลงอำนาจสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน อ้วง แซ่จี้จึงหาทางออกโดยเดินทางไปต่างประเทศ เพื่อหาแหล่งสงบร่มรื่นพำนักชั่วคราว

ยอดขุนโจร

เป็นตอนจบบริบูรณ์ของจับอิดนึ่ง หลังจากการต่อสู้กับเทพเจ้าสำราญและได้รับชัยชนะ เขียวจับอิดนึ่งก็ถูกตามล่าจากบุคคลอีกหลายพวกซึ่งแท้จริงแล้วล้วน เป็นคนของขบวนการฟ้าหั่งสิ้น ขวางซีเฉียนและฉิม เปียะกุน ล้วนถูกหลอกลวงให้มาเป็นเหยื่อล่อ เขียวจับอิดนึ่งให้มาติดกับ และยังวางแผนสร้างสถานการณ์ให้เขียวจับอิดนึ่งกลายเป็นมหาเศรษฐี มีสาวงามแนบข้าง เป็นตัวแทนกำจัดผู้ทรยศให้กับขบวนการฟ้าโดยไม่รู้ตัว แล้วจึงปล่อยให้เขียวจับอิดนึ่งตกต่ำ เป็นที่เหยียดหยามของผู้คน ไม่มีเงิน ไม่มีใครยอมให้ความช่วยเหลือมีแต่ถูกขบไล่เพื่อให้เขียวจับอิดนึ่งได้รับความเจ็บ ข้ำจนทนทานไม่ได้ แต่ในที่สุดแผนการณ์ทั้งหมดต้องล้มเหลวลง เขียวจับอิดนึ่งมีความอดทนเป็นเยี่ยมและในที่สุดสามารถค้นพบว่าผู้นำของขบวนการฟ้าที่แท้จริงคือ เสี่ยง เชีย เปียะ กู๋หมั้นของ ฉิม เปียะกุน เรื่องจบลงโดยเขียวจับอิดนึ่งได้ฉิม เปียะกุน และอวางซีเฉียน เป็นภรรยา และใช้ชีวิตอย่างสงบสุข

ราชายุทธจักร

เนื่องจากฝ่ายธรรมต้องการเข้าครอบครองบัลลังก์จึงใช้อุบายต่าง ๆ เพื่อกำจัดยอดฝีมือฝ่ายธรรมเสีย ในบรรดายอดฝีมือฝ่ายธรรมที่เสียชีวิตไปมีฉิมเทียนกุน ฉายาราชนัยจักรวาลรวมอยู่ด้วย ดังนั้นบุตรชายของเขา ฉิมลิ่ง จึงออกติดตามหาศัตรู ซึ่งต่อมาเขาได้สืบทราบว่าผู้บงการก็คือ เทพเจ้าสำราญ เทพเจ้าสำราญเมืองครักษ์ ๔ คนคือ เทวทูต สุรา นางคราญ สมบัติ พิทักษ์ แต่ต่อมา เทวทูตสมบัติ "กิมบ้อม่อ" ซึ่งมีหน้าที่หาสมบัติให้เทพเจ้าสำราญกลับกลายเป็นสหายสนิทของฉิมลิ่ง และช่วยฉิมลิ่งปราบเทพเจ้าสำราญได้สำเร็จ

วิญญานเหตุโหด

ตัวเอกคือ ช่างข้าวเต็ง ผู้มีชะตาชีวิตอันพิสดาร ชีวิตการเป็นพรานป่าล่าสัตว์ เริ่มเปลี่ยนไปเมื่อรับเป็นตัวแทนของเผ่ามยุจูล เพื่อเข้าชิงตำแหน่งประมุขของชาวเผ่าที่นับถือพระอาลาห์ทั้งหมด ช่างข้าวเต็งได้รับชัยชนะ แต่ถูกประทุษร้ายและทรมาณจากชนเผ่าตาลอซึ่งเป็นฝ่ายตรงข้ามจนเกือบเสียชีวิต ซึ่งจากผลอันนี้เองทำให้เขาได้ค้นพบที่ซ่อนกายของยอดคนในบุลิ้ม จึงได้รำเรียนวิชาฝีมือ และได้เป็นประมุขของปราสาทปาฎิหารย์ จากประสบการณ์ที่ผ่านมาทำให้ช่างข้าวเต็งกลายเป็นผู้ที่ชิงชิงความชั่วร้าย มาผู้กระทำความชั่วร้ายอย่างโหดเหี้ยม จนได้รับสมญาว่า คาราผู้ล่าวิญญานอันเหตุโหด.

วีรบุรุษสำราญ

เป็นเรื่องราวชีวิตพิสดารของตัวเอก ๓ คู่คือ ก๊วยไต๋โล้วกับอีฉิก เอ็งคังกับนางพญาแดง ลืมให้เพ็งคังเจ๊กเหล็งลั้ง ซึ่งมาพบกันโดยบังเอิญ ผูกพันรักซึ่งกันและกัน ก๊วยไต๋โล้วแม้ยากจนแต่ทั้งโอ้อ่าและสง่าผ่าเผยมีวาเรื่องราวโหดล้นไม่นำพาปรารมภ์ กระทำแต่สิ่งที่ตนพอใจ เอ็งคัง (เอ็งเคลื่อนไหว) ซึ่งแท้จริงควรเป็นเอ็งปุกตัง (เอ็งไม่เคลื่อนไหว) เพราะนิยมชมชอบการนอนนิ่ง ๆ บนเตียงถ้าไม่พอใจที่จะเคลื่อนไหว แม้จะใช้วิธีการใดก็ไม่อาจทำให้เอ็งคังเคลื่อนไหวได้ ลืมให้เพ็ง (ลืมสติภาพ) บุรุษหนุ่มร่างแบบบางดุจอัสตริทายาทของตระกูลร่ำรวยซึ่งมีความสามารถในเชิงสุราและในการนอนหลับ ออกมาเร่ร่อนอยู่ในยุทธจักรจนได้พบกับก๊วยไต๋โล้ว เอ็งคังวีรบุรุษทั้งสามใช้ชีวิตผจญกับเรื่องราวแปลกประหลาดพิสดารในวงยุทธจักรอย่างสุขสำราญ.

คิกทะเลทราย หรือ เทฮือยทะเลทราย

กล่าวถึงการแผ่อำนาจของนิกายนอกศาสนาพุทธคือนิกายบูชาไฟของชาวเปอร์เซีย ได้ส่งเงินเข้าสู่ทะเลทรายเพื่อเตรียมก่อการ ปักเอ็ง เป็นยอดฝีมือของชนเผ่าชิเบตได้ร่วมทำลายแผนการนี้ แต่ทำลายเพื่อสร้างความสงบไม่ต้องการให้เกิดสงคราม ตรงกันข้ามกับ ปักฉักปานานักรบของชนเผ่าชิเบตกลับต้องการใช้เงินจำนวนนั้นทำสงครามเพื่อสร้างอำนาจจึงต้องเสียชีวิตในการแย่งชิงครั้งนี้ ปิงอ้วยตัวเอกของเรื่องได้เข้าช่วยเหลือปักเอ็ง เนื่องจากเห็นแก่คุณธรรมน้ำมิตรที่ปักเอ็งมีต่อตนเมื่อครั้งที่ปิงอ้วยร้อนเร่ในทะเลทรายปักเอ็งได้ให้น้ำ อาหารและที่พัก

หงส์ผงาดฟ้า (ทั้งชุด)

เป็นเรื่องของลูกผู้ชายนาม "เล็กเขียวหงส์" คนที่มีคิ้วส์คิ้วเป็นเอกลักษณ์ เป็นนักสืบที่คอยคลี่คลายคดีที่เกิดขึ้นในพุทธจักร มีчимึงช่วยเสาะผู้มีเพลงกระป๋องคืบเข้ามาให้ความช่วยเหลือเรื่องกำลัง จบเป็นตอน ๆ แยกเป็นเอกเทศ เช่น เรื่องจอมโจรปักดอกไม้ หมูตึกภูตพราย.

หลังเลือดสะท้านภพ

เป็นชีวิตของ "เขียวล้วย" ซึ่งมีชีวิตอยู่เพื่อล้างแค้นให้บิดามารดา และตามล่าเพื่อนทรยศที่ล่องวางภรรยาของตนไป เขาต่อสู้โดยใช้ร่างกายเข้าปะทะไม่สนใจความเจ็บปวด จนเป็นที่คร้ามเกรงของศัตรู ในที่สุดเขียวล้วยก็สามารถทำการล้างแค้นได้สำเร็จและได้ภรรยากลับคืนมา

อัยเขียวบ่อ

ตัวเอก "อัยเขียวบ่อ" เป็นบุคคลที่ทวนกระแสความคิดของประเพณีจีนแต่โบราณ คือเป็นคนไม่เอาการเอางาน ไม่รู้จักวิทยายุทธ ไม่มีคุณสมบัติเลอเลิศใด สิ่งที่เขาถนัดที่สุดคือ ใช้เล่ห์เหลี่ยมและความกลอกกลิ้งหลอกหลวงผู้คนไปเรื่อย ๆ แต่กลับได้เป็นขุนนางใหญ่และหัวหน้าหน่วยในสมาคมฟ้าดินที่ต่อต้านแมนจู ในที่สุดได้หญิงงามเป็นภรรยาแปดนาง และได้ครอบครองทรัพย์สินสมบัติต่อไป.

ผลงานแปลของ ว.ณเมืองลุง

กระบี่ล้างแค้น

ตัวเอกของเรื่อง "ต๋อง่วนเพ็ง" เป็นผู้มีภาวะความแค้นเพราะพ่อแม่ถูกฆ่าตาย จึงลอบเข้าไปในสำนักเสียวลิ้มยี่เพื่อขโมยคัมภีร์ถึงแม้จะไม่สำเร็จแต่เขาก็ได้รับความช่วยเหลือจากหลวงจีนอาวโสโดยถ่ายทอวิชาฝีมือให้ พร้อมทั้งมอบกระบี่พิเศษให้สำหรับใช้ในการล้างแค้น.

เกาทัณฑ์สยบฟ้า

กิมบักโกว เป็นเจ้าของเกาทัณฑ์ซึ่งมีชื่อเดียวกันคือ "กิมบักโกว" เป็นเกาทัณฑ์ที่ใช้ชนปีกอินทรีเป็นหาง ตัวเกาทัณฑ์ยาวเป็นพิเศษ ระยะยิงไกลเป็นพิเศษ ประสิทธิภาพทำลายศัตรูเข้มแข็งเป็นพิเศษ ถือเป็นสัญลักษณ์ของความตาย เป็นตัวแทนของคุณธรรมอันดีงาม กิมบักโกวใช้

อาวุธคู่มือปราบปรามเหล่าร้ายและล้างแค้นให้บิดามารดา เขาต้องต่อสู้ขัดขวางการคิดครอบครอง บูลิมของ เจ้าชู่แฉะ บุคคลพิสดารที่ไม่มีวิชาฝีมือ แต่สามารถเอาชนะสำนักมาตรฐานต่าง ๆ ตลอด จนผู้อาวุโสของบูลิมได้ ในที่สุดเจ้าชู่แฉะสำนึกตัวได้ทั้งกิมปักโกวและเจ้าชู่แฉะต่าง เร็นกายพำนัก อยู่ในป่าอย่างสงบร่วมกันตลอดไป.

คังคาวกาสิ

เรื่องราวเกิดขึ้นเมื่อ ล้วยหงส์ บุตรีของล้วยจุ้นประมุขใหญ่ของสำนักเป่าเปียวตั้ง เชียง เกิดหายไป แต่ก่อนที่จะหายไปได้รับจดหมายนัดพบฉบับหนึ่งลงชื่อ เชียวชิก ทำให้ล้วยจุ้นนึกว่า การที่บุตรหายไป เป็นการกระทำของ เชียวชิก (ตัวเอกของเรื่อง) จึงออกติดตามหา เชียวชิก เผอิญก็เป็นเวลาเดียวกับที่ เชียวชิก เข้า เมืองมาพอดี เมื่อ เชียวชิก รู้เรื่องจึงบอกกับล้วยจุ้นว่าไม่ ใช่ว่าการกระทำของคุณและรับจะติดตามล้วยหงส์ให้ เพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของคุณ เชียวชิก ได้สืบพบ ความจริงว่านี่เป็นการกระทำของคังคาวไร่ปิกตัวปลอมซีเบ้ตงจ้วน (หนึ่งในแปดผู้กล้าหาญกึ่งหน้า) ซึ่งเป็นบิดาของซีเบ้ตง เชี่ยว เพื่อนสนิทของ เชียวชิกเอง ซีเบ้ตงจ้วนได้ฆ่าล้วยหงส์แล้วส่งซากศพคืน ให้สำนักเป่าเปียวเพื่อให้ใคร ๆ เข้าใจผิดคิดว่าเป็นการกระทำของคังคาวไร่ปิกในอศิตที่ทุกคน ได้ยินชื่อก็อกสั่นขวัญหาย เหตุที่ต้องทำเช่นนี้เพราะซีเบ้ตงจ้วนอยากได้สมบัติของคังคาวไร่ปิกซึ่ง ขณะนั้นยังไม่ตายแต่ปัญญาอ่อน ถูกขังอยู่ในตระกูลซีเบ้ แต่แล้วในที่สุดก็ไม่สามารถหาสมบัติของ คังคาวไร่ปิกตัวจริงได้ กลับถูก เชียวชิกจับได้และสังหารไป.

คัมภีร์กสิมุก

เป็นเหตุการณ์อีกตอนหนึ่งของขิมเซ่งอี้ตัวเอกจากเรื่องพยัคฆ์ล่าพอง เมื่อโจรเหมยแดง ออกอาละวาดปล้นชิงอัญมณีล้ำค่าของแผ่นดินไค้สำเร็จถึง ๑๔ ชิ้นก็คิดจะขโมยสาวงามอันดับ ๑ ของแผ่นดินคือแป๊ะเปียบ บุตรสาวของแป๊ะเจ๊กเจ้าขุนนางผู้ใหญ่ซึ่งเป็นสหายของขิมเซ่งอี้ ขิมเซ่งอี้ จึงต้องเข้าขัดขวางการกระทำครั้งนี้ แท้จริงแล้วโจรเหมยแดงก็คือม่อยั้งโกวฮวง ทายาทตระกูล ม่อยั้งที่ร้ายและมิถิทธิพลมากมาย ม่อยั้งโกวฮวงเป็นสตรีที่ฉลาดปราดเปรื่องและยังมีผู้ช่วยเหลือ ที่เก่งกล้าคือ ตักโกวหงงอศิตมือสังหารอาชีพที่ได้รับการผ่าตัดปลอมแปลงโฉมเป็นปิงเต็งแฉ และ เปียงฮ่ายได้ชื่อซึ่ง เชี่ยวชวยในการปลอมแปลงโฉม ขิมเซ่งอี้ต้องปลอมตัวเป็นชายชรา เสือแดง เพื่อ

ลวงม้อยังโกวฮวง ปรากฏว่าสิ่งที่มีม้อยังโกวฮวงต้องการมากกว่าแป๊ะเปียบคือ คัมภีร์ย้อซังโพ้ว (คัมภีร์ไม่มีสอง) ของแป๊ะเจ็กเล่า ในที่สุดซิมเซ่งฮี้สามารถทำให้ม้อยังโกวฮวงจำนนได้ ม้อยังโกวฮวงจึงฆ่าตัวตายไป.

จอมดาบหิมะแดง

เป็นเรื่องราวตอนหนึ่งของโป๊วฮั้งเสาะ เนื่องจากโป๊วฮั้งเสาะมีฝีมือที่เก่งกล้ามาก เกินไปจึงเป็นที่พึงพอใจของ "กงจ้อฮู้" ผู้ที่คิดจะเป็นใหญ่ในบู๊ลิ้ม เนื่องจากกงจ้อฮู้มีความทะเยอทะยานมาก เกินไปจึงครุ่นคิดจนตัวเองแก่เกินวัย ไม่มีความสามารถจะรักษาความยิ่งใหญ่ไว้ได้ จึงต้องหาผู้ที่แข็งแกร่งที่สุดมาเป็นตัวแทน แต่เดิมนั้นเขาเข้าใจว่าฮั้วน้ำปวยเข้มแข็งที่สุด แต่เมื่อมาพบกับโป๊วฮั้งเสาะ พบว่าโป๊วฮั้งเสาะเข้มแข็ง ฉะนั้นกงจ้อฮู้จึงต้องการจะใช้โป๊วฮั้งเสาะมาเป็นตัวแทนของตน แต่ก็ทำได้ไม่สำเร็จและได้ถูกโป๊วฮั้งเสาะเกลี้ยกล่อมให้กลับใจเลิกความคิดเป็นใหญ่ ใช้ชีวิตอย่างสงบสุข.

จอมโจรจอมใจ

ตัวเอกคือ ซอลิ้วเฮียง อาศัยอยู่ในเรือลำหนึ่งพร้อมด้วยครุฑสามนาง ซอลิ้วเฮียงเป็นขุนพลในหมู่โจรมิถิลาไม่ยอมมออยู่ว่าง มีฝีมือในการปล้นชิงอันร้ายกาจ ถ้าเมื่อใดออกปล้นจะบอกให้เจ้าของรู้ตัวก่อน เป้าหมายที่จะปล้นไม่เคยผิดพลาดมาก่อนแต่ก็ไม่ชอบบารพว่าคน ถ้าเกิดคดีใดเป็นปริศนาขึ้นในยุทธจักรก็จะออกสืบเสาะหาเค้ามูลและแก้ไขคดีนั้น ซอลิ้วเฮียงมีสหายเก่าที่รักใคร่ที่สุดคือ ไ้วทิวฮวยซึ่งชอบดื่มสุราเป็นชีวิตจิตใจ และก็เป็นเจ้

จิ้งเหลนมหากาฬ

เล้งปวยยอดฝีมือแห่งยุคได้ประสบเหตุการณ์ประหลาดคือ พบตัวประหลาดที่มีเกล็ดตามมือเท้าและใบหน้าซบรตมัวบรรทุกโลงศพบรรจุรูปสลักหุคได้ รูปสลักนั้น เป็นรูปของเต็งจีเต็กคู่มั้นของเล้งปวย เล้งปวยจึงออกสืบหาข้อเท็จจริง เล้งปวยได้พบเหตุการณ์สยองขวัญหลายครั้งซึ่งสืบเนื่องจากจิ้งเหลนดำ ในที่สุดก็ได้สืบพบความจริงว่าเหตุการณ์ทั้งหมดเป็นการสร้างสถานการณ์ของเขี้ยวสิบฉายาสามทวนคร่าชีวิตเพื่อฆ่าเต็งเฮาะสหายสนิท เนื่องจากเข้าใจว่าเต็งเฮาะคบชู้กับภรรยาของตนจนให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งชื่อ เขี้ยวเจ็กนึ่งซึ่งมีปานดำรูปจิ้งเหลนอยู่ที่หลัง เหมือน

กับเต็งเฮาะ เขียวเง็กนี้ก็มีฝีมือในการแกะสลัก เป็นผู้แกะสลักรูปของจีเด็กและไค้สลักรูปจิ้งเหลน
คำไว้มากมาย ความจริงได้ปรากฏออกมาว่า เต็งเฮาะและภรรยา เขียวลิบไม่ได้มีอะไรกัน
เขียวเง็กนี้ก็เป็นบุตรของเต็งเฮาะและภรรยาของเต็งเฮาะ ส่วนบุตรที่แท้จริงของเขียวลิบคือ
จีเด็ก คนใช้คนสนิทของภรรยาเขียวลิบเป็นผู้สืบเปลี่ยนเพราะต้องการให้ตระกูลเขียวได้บุตรชาย
ไว้สืบสกุล

เขียวฮ้อฮี้

กล่าวถึงสองพี่น้องฝาแฝดที่เติบโตภายใต้สภาพแวดล้อมต่างกัน เนื่องจากพอกำเนิดออก
มาบิดามารดาก็ถูกสังหารโดยเจ้าของวังฮ้อฮวยเก็ง (ตอนก่อนอุปมา) ซึ่งต้องการแก้แค้นเนื่องจาก
ไม่สมหวังในรักกับกั๋งปังบิดาของตัวเอง และยังนำเด็กผู้พี่ไปเลี้ยงคือ ฮวยบ้อฮ้วย ทั้งอีกคนหนึ่ง
ไว้คือ เขียวฮ้อฮี้ เพื่อให้ทั้งสองเติบโตขึ้นมาฆ่ากันเอง แล้วจึงจะเปิดเผยให้คนที่เหลืออยู่ได้ทราบ
ความจริงจะได้เจ็บช้ำ แต่แผนการนี้ก็ต้องล้มเหลวเมื่อเผชิญกับ เขียวฮ้อฮี้ที่กลอกกลิ้งชาญฉลาดและ
เรียนรู้เล่ห์กลอุบายต่าง ๆ จากลิบจอมโหดแห่งยุคตั้งแต่เด็ก อีกทั้งยังได้ยึดถือการให้อภัยแทน
การแก้แค้นด้วย.

ดาบจอมภพ

เป็นเรื่องของไ้บ้อฮ้อฮေး และเอี้ยบโคคิษย์ของสี่คิมฮวง ไ้บ้อฮ้อฮေးเติบโตมาพร้อม
กับคำสั่งสอนของมารดาให้ล้างแค้นแทนบิดาเป๊ะเตียนอู๋ที่ถูกฆ่าตายจึงมีนิสัยเจีบบขริม ต้องอดทน
ข่มกลั้นตัวเอง ไม่แสดงความโกรธออกมาได้จนกระทั่งเป็นโรคประจำตัวคือ โรคลมบ้าหมู ส่วน
เอี้ยบโคเป็นบุรุษหนุ่มที่มีชาติกำเนิดลึกลับ มีนิสัยร่าเริงจิตใจกว้างขวาง ฉลาด ไ้บ้อฮ้อฮေးออก
ล้างแค้นศัตรูโดยมีเอี้ยบโคคอยช่วยเหลือ ในที่สุดปรากฏความจริงว่าไ้บ้อฮ้อฮေးไม่ใช่บุตรของ
เป๊ะเตียนอู๋ เอี้ยบโคจึงเป็นบุตรที่แท้จริง เอี้ยบโคได้ให้อภัยแก่ศัตรูเพราะเขาได้รับการอบรมให้
รู้จักการให้อภัย การอโหสิ เอี้ยบโคจึงเป็นผู้ชนะใจทั้งศัตรูและมิตรเป็นที่ยกย่องของชาวพุทธจักร.

นักสู้ผู้พิชิต

นักสู้ซึ่งมีฉายาว่าบุรุษชุดขาว เป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งวิชาฝีมือด้วย
แต่เนื่องจากไม่ได้มุ่งเน้นด้านใดด้านหนึ่งเป็นหลักความสำเร็จในวิชาจึงไม่สูง เมื่อไปทำสู้กับยอด

ฝีมือจึงพ่ายแพ้ได้รับความอับอายจึงหนีไปอยู่ณภูเขามืดคนบุตรชายให้มีวิชากระบี่ เก่งกล้า เพื่อกลับมา
ล้างอาย บุรุษชุกขาบุตรได้สืบทอดปฏิภาณของบิดากลับ เข้ามาทำสู้กับผู้มีฝีมือ เป็น เอกในแผ่นดิน
ในที่สุดได้พ่ายแพ้แก่บึงบ่อเจ๊กตัว เอกของเรื่อง บึงบ่อเจ๊กรับการระการแก่แก่นให้บิดา ได้เรียนวิชา
กับยอดฝีมือผู้ เร้นกาย แล้วจึงออกมาล้างแค้นและพิทักษ์คุณธรรมให้กับปฐวีลิม .

ผีเสื้อของขวัญ

เชี่ยฮู่ฮวย (พิทักษ์บุปผา) เป็นมหาโจรผู้มีคุณธรรมและเป็น ๑ ใน ๑๓ ยอดฝีมือ ได้
รับจดหมายขอความช่วยเหลือจากชุกปักไช้ให้มาช่วยกำจัดคิบฮวยง้อผีเสื้อดูดเลือดซึ่งกำลังคุกคาม
เอาชีวิตของตนอยู่ เชี่ยฮู่ฮวยได้สืบพบความจริงว่าแผนการทั้งหมด เป็นของชุกปักไช้ที่ต้องการจะ
ป้ายมรดกให้แก่ เชี่ยฮู่ฮวยเกี่ยวกับสมบัติที่ปล้นชิงมาโดยสร้าง เรื่องว่า เขากำลังถูกคุกคามจากผีเสื้อ
ดูดเลือดและให้ทุกคนเข้าใจว่าภรรยาของเขาเป็นปีศาจผีเสื้อ ส่วนตัวเองแกลังตาย แผนการนี้
ล้มเหลว เพราะ เชี่ยฮู่ฮวยได้พบข้อผิดพลาดบางประการและพบว่าแท้จริงผีเสื้อกินน้ำคั้นจากใบพืช
ที่มีสีเหมือนเลือดเท่านั้น .

ผู้ยิ่งใหญ่

ซังซือซือบุตรสาวของเชื้อสายเจ้าครองนคร ชังแป๊ะเจี๊ยะยี่เฮี้ยมีนิสัยชื่นชอบวีรบุรุษผู้
กล้าและปรารถนาจะได้แต่งงานกับวีรบุรุษที่เป็น "ผู้ยิ่งใหญ่" แต่บิดากลับหมั้นนางไว้กับเฮี้ยฮ่วม
บุรุษรูปร่างอ้วนเตี้ย ศิระชะโต นางจึงหนีออกจากบ้านไปท่องเที่ยวยังโลกภายนอก เฮี้ยฮ่วมจึง
ต้องตามไปคอยช่วยเหลือให้ความคุ้มครองพร้อมทั้งแสดงให้นางได้ประจักษ์ในความคิดและความ
กล้าหาญจนในที่สุดซังซือซือก็ตกลงแต่งงานกับ เฮี้ยฮ่วมเพราะได้ค้นพบแล้วว่า เขา เป็น "ผู้ยิ่งใหญ่"
ที่แท้จริง .

พยัคฆ์ล่าพอง

ซิมเซ่งฮี้ เป็นนักสู้ผู้กล้าฝ่ายธรรมซึ่งเป็นที่นับถือของชาวปฐวีลิม แต่หลังจากเป็นมือเพชรฆาต
รับจ้างฆ่าคน เพื่อหาเงินมาปรนเปรอความสุขให้กับภรรยา ปรากฏว่าผลตอบแทนที่ได้รับคือภรรยา
มีชู้ ต่อมาภรรยาสำนึกตัวได้จึงฆ่าตัวตาย ตัวซิมเซ่งฮี้เองถูกพบเห็นความลับว่าแท้จริงแล้วเขาเป็น
นักฆ่าจึงถูกตามล่า ซิมเซ่งฮี้ฆ่าศัตรูจนหมดสิ้น แล้วเปลี่ยนวิถีชีวิตออกประกอบวีรกรรมในปฐวีลิมช่วย
ขจัดเภทภัยต่าง ๆ

พยัคฆ์ร้ายบูลิ้ม

เกิดปรากฏการณ์ประหลาดขึ้นในบูลิ้มคือ บรรดายอดฝีมือของยุทธจักรต่างถูกสังหาร
อย่างไร้ร่องรอย จอมยุทธอันดับหนึ่งผู้หนึ่งเฮาะก็เช่นเดียวกัน ผู้บ้ายหยกบุตรชายได้พบเห็นว่าบิดา
ถูกฆ่าตายแต่ต่อมาก็ได้พบว่าบิดายังมีชีวิตอยู่จึงพยายามพิสูจน์ว่านั่นเป็นตัวปลอม แต่ไม่ประสบผล
ผู้บ้ายหยกถูกตามล่าจากมารฟ้า ฆาตกรที่สังหารยอดฝีมือเพราะรู้ความลับจึงต้องหลบหนีอยู่ตลอด
เวลาโดยได้รับความช่วยเหลือจากเนี้ยฮั้งฮี้ประมุขพรรคขอทานฝ่ายเหนือและจูลู่ยี่ธิดา เกาะงูพิษ
เมื่อผู้บ้ายหยกฝึกวิชาฝีมือสำเร็จก็ได้ออกเสาะหาหลักฐานมาเปิดโปงสำเร็จพร้อมทั้งกำจัดมารฟ้า
ได้ จึงได้รับยกย่องให้เป็นประมุขบูลิ้ม.

มีจรรยาคนอง

ตักโกวแซซัง เป็นผู้มีความดีกำเนิดลึกลับ วิชาฝีมือครั้งแรกได้รับการถ่ายทอดจาก
เสียดเบ๊ค้วงสื่อผู้เป็นอา จากนั้นได้ออกขจัดเภทภัยให้บูลิ้มพร้อมทั้งติดตามหาบิดามารดาไปด้วย
ศัตรูสำคัญคือ บ้านเก็กเทียนจนประมุขพรรคอสุรโลหิตและบ้านเก็กฮวงนึ่ง ตักโกวแซซังได้พบกับ
ผู้อาวุโสบูลิ้มมากมาย และได้เป็นทายาทสืบทอดวิชาฝีมือของผู้อาวุโสหลายท่าน มีการช่วงชิงของ
วิเศษและลายแทงสมบัติต่าง ๆ ในที่สุดก็ได้พบกับบิดามารดาชื่อ เซี่ยเกี่ยมอูสื่อและประมุขพรรค
ปิ่นทอง พร้อมทั้งสามารถเกลี้ยกล่อมมารร้ายทั้งสองให้สำนึกผิดได้.

ยมทูตผู้พิชิต

เป็นเรื่องการแก้แค้นของ สีเง็กสิง ซึ่งเป็นการพัวพันเพียงลี้ภัยหาสผู้ซื่อสัตย์รับหน้าที่
เลี้ยงดู ใช้ชีวิตอย่างยากแค้น เคราะห์กรรมกลับซ้ำเติมอีกคือลี้ภัยถูกฆ่าตายทำให้สีเง็กสิง เกิด
ความแค้นมากออกเสาะหาอาจารย์เรียนวิชาเพื่อแก้แค้น ในที่สุดได้เมธีเสื่อขาว (ละชั่วชิงคุณ)
กั้งเทียว ประมุขพรรคแนฮันปัง (เมฆทรง) เป็นอาจารย์ แต่เนื่องจากเมธีเสื่อขาวได้ครอบครอง
คัมภีร์เตียวเล้งป้อลก (คัมภีร์สลักมังกร) และกระบี่ขิวล้อเกี่ยม (กระบี่อนุระ) จึงถูกแย่งชิงจน
ได้รับบาดเจ็บต้องล้มเลิกพรรค ต่อมาสีเง็กสิงได้จรโลงพรรคขึ้นใหม่และตั้งตัวเป็นประมุขพรรค
ทำการแก้แค้นให้ลี้ภัยและอาจารย์ได้สำเร็จ พร้อมทั้งได้แต่งงานกับหญิงงาม ๔ คน.

ฤทธิ์มีคัลัน

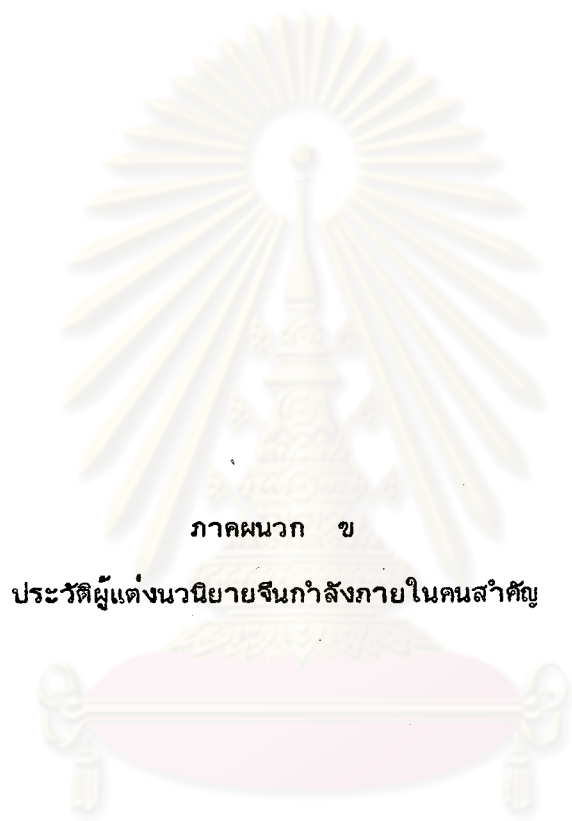
เป็นเรื่องของตัวเอก ๒ คนคือ ลีคิมฮวง เจ้าของฉายา "เขี้ยวลีปายตอ" (มีคบิน สีน้อย) กับอาฮุย ผู้มีคาบไว ทั้งสองต่างเป็นคนที่โคดเดี้ยวอ้างว้าง ลีคิมฮวงเปื้อนชีวิต เปื้อนสังคม ในวงยุทธจักร แต่อาฮุยเนื่องจากอยู่ป่ามานานจึงมีชีวิตคล้ายพยัคฆ์เดี้ยวตาย ต้องการสร้างชื่อเสียง ให้เป็นเลิศ ลีคิมฮวงมีมีคัลันเป็นอาวุธ มีฝีมือเก่ากล้า เป็นผู้มั่นใจเต็มไปด้วยการให้ภัยและ เสียสละ แต่ก็ยังถูกรังควานจากพรรคเทรียนทองซึ่งคิดตั้งตัว เป็นใหญ่ในบู๊ลิ้มจึงต้องกำจัดลีคิมฮวง เสียก่อน ลีคิมฮวงจึงต้องกำจัดพรรคเทรียนทองโดยมีอาฮุยช่วยเหลือ.

เหยี่ยวเคือนแก้ว

เขียนไคคิษย์ของลีคิมฮวง (ตัวเอกของเรื่องฤทธิ์มีคัลัน) ด้รับการฝากฝังจากอาฮุย (ตัวเอกของเรื่องฤทธิ์มีคัลัน) ให้ช่วยดูแลเซียงกัวเขี้ยวเขียนบุตรสาวของเซียงกัวกิมฮัง (ศัตรู ของลีคิมฮวง) และลิ้มเขียนยี่ (คนรักของอาฮุย) เนื่องจากนางเป็นคนปัญญาอ่อนแต่ได้รับทรัพย์ สมบัติและคัมภีร์ฝีมือของบิดาซึ่งเป็นที่ต้องการของชาวบู๊ลิ้ม ดังนั้นจึงมีผู้คิดขวางชิงทรัพย์ของนาง โดยใช้กลอุบายต่าง ๆ หลอกล่อเอาตัวนางไป แต่ปรากฏว่าเซียงกัวเขี้ยวเขียนไม่ใช่คนปัญญาอ่อน แท้จริงแล้วนางเป็นคนฉลาด คิดเป็นใหญ่ในบู๊ลิ้ม มีฐานะเป็นประมุขพรรคเทรียนทองและเป็น ๑ ใน ๔ จ้าวฟ้าผู้ยิ่งใหญ่ของพรรคอสูร แต่ในที่สุดก็พ่ายแพ้แก่เหยียบโค.

อาวุธของโก้วเล้ง

เป็นเรื่องสั้น ๆ จบเป็นตอน ๆ แต่ละเรื่องกล่าวถึงอาวุธแต่ละชนิด มีทั้งหมด ๓ เรื่อง มีอาวุธ ๓ ชนิด อันดับแรกคือ เซียงแซเคี่ยม (กระบี่อมตะ) เป็นกระบี่พิเศษที่มีคุณค่าสูงยิ่งชาว บู๊ลิ้มใครจะได้ไว้ครอบครอง แต่แท้จริงแล้วอาวุธที่เหนือกว่ากระบี่อมตะคือ ยี่ม หรือ หัวร้อ เพราะ ด้แต่ยี่มเท่านั้นที่สามารถพิชิตจิตใจผู้คนได้อย่างแท้จริง อาวุธอันดับสองคือขนนกยูง (ดงเขี้ยวเหล็ก) ซึ่งแท้จริงแล้วอาวุธที่ดีกว่าขนนกยูงก็คือ ความเชื่อมั่น (ศรัทธา) อาวุธอันดับสามคือ ราศิดอกท้อ (ขอลิวเซียง) เป็นพฤติการณ์ตอนหนึ่งของขอลิวเซียงซึ่งปรากฏว่าอาวุธที่แท้จริงของเรื่องนี้คือ รัก เพราะขอเพียงเป็นรักแท้ รักโดยบริสุทธิ์ใจ ย่อมนำมาซึ่งความสุข อยู่รอด และปลอดภัยขาด.

ภาคผนวก ข

ประวัติผู้แตงนาถยายเงินกำลังภายในคนสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติและผลงานของกิมย้ง

ประวัติ

"กิมย้ง" คือ นามปากกาของผู้ประพันธ์นวนิยายจีนกำลังภายใน ผู้มีชื่อเสียงคนหนึ่งในระยะยุคแรก นามจริงของเขาชื่อ "จาเลียงย้ง" ประวัติของกิมย้งเท่าที่ทราบคือ เขาเกิดในตระกูลของบัณฑิต ซึ่งมีรกรากอยู่ในเมืองโฮเล้ง มณฑลจี๋กิง บรรพบุรุษของเขาหลายชั่วคนเคยเป็นขุนนางในราชวงศ์เซ็ง กิมย้งได้รับการศึกษาสูง ชอบอ่านงานของอเล็กซานเดอร์ ฮูมาส์ วิลเลียม เชกสเปียร์ และเออร์เนสต์ เฮมมิงเวย์ ซึ่งผลงานเหล่านี้มีอิทธิพลต่องานเขียนของเขาไม่น้อย กิมย้งเป็นคนสุภาพ นอบน้อมถ่อมตน ใบหน้าแฝงรอยยิ้มเสมอและรักความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ^๑ ปัจจุบันกิมย้งอาศัยอยู่ที่บ้านพักบนภูเขาจาเตี้ยนซันในเกาะฮ่องกง^๒

งานประพันธ์นวนิยายจีนกำลังภายใน

ในขั้นต้นกิมย้งทำงานด้านเขียนบทภาพยนตร์และเป็นผู้กำกับการแสดง สังกัดบริษัท เซียงเซี่ย (ฉางเจิน = กำแพงเมืองจีน) จนถึงประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๘ จึงเริ่มเขียนนวนิยายจีนกำลังภายใน ผลงานซึ่งเป็นนวนิยายเรื่องยาวเรื่องแรก คือ จือเกี่ยมอิงชีวโลก (จอมใจจอมยุทธ) ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ชื่อ "ชิงมิงป้อ" ภาคบ่าย ผลงานเรื่องที่สองและสาม คือ เพ็กฮวยเกี่ยม (แปลว่ากระบี่เลือดเขียว เลือดเขียว = กล้าหาญ) และ เสี่ยเตียวเอ็งยั้งตั้ง (มังกรหยกภาค ๑) ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์พาณิชย์ฮ่องกง (เซียงกั้งเซียงป้อ)^๓ ผลงานในระยะแรกนี้เขียนขึ้นตามอารมณ์เท่านั้น ไม่มีจุดมุ่งหมายอื่นใด ปรากฏว่า มังกรหยกภาค ๑ ประสบความสำเร็จอย่างไม่เคยมีมาก่อนในวงการนวนิยายจีนกำลังภายใน ความสำเร็จจากเรื่อง

^๑ น.นพรัตน์, ผู้แปล, อุ้ยเซียวป้อ (กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๒๒), ๑: ๔.

^๒ น.นพรัตน์, ผู้แปล, จิ้งจอกภูเขาหิมะ (กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๒๒) ๒: ๗๒๔.

^๓ น.นพรัตน์, ผู้แปล, อุ้ยเซียวป้อ, ๑: ๔.

มังกรหยกภาค ๑ ทำให้กิมย้งลงทุนจัดทำหนังสือพิมพ์ "เม้งป้อ" ขึ้นที่ฮ่องกง และเขียนเรื่อง ซิงเตียวเซียบหลิว (มังกรหยกภาค ๒) ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ของเขา โดยมีจุดประสงค์ที่จะดึงดูดผู้อ่าน เพื่อให้หนังสือพิมพ์ขายดี^๑ ดังนั้น ผลงานเรื่องนี้จึงมีการบรรยายกระบวนท่าให้ประหลาดพิสดาร สร้างเนื้อเรื่องให้พลิกแพลงน่าสนใจ^๒ ปรากฏว่า ความหวังของกิมย้งประสบความสำเร็จ หนังสือพิมพ์ของกิมย้งกลายเป็นหนังสือพิมพ์ระดับแนวหน้า ปัจจุบันพิมพ์จำหน่ายในหลายลักษณะ คือ เป็นหนังสือพิมพ์รายวันฉบับเช้าและฉบับบ่าย รายสัปดาห์ขนาดรูปเล่ม ๔ หน้ายก และรายเดือนขนาดรูปเล่ม ๘ หน้ายก มีสำนักงานอยู่ที่ถนนคิงส์ในฮ่องกง^๓

เมื่อหนังสือพิมพ์เม้งป้อมีรากฐานเป็นปึกแผ่นแล้วก็ไม่จำเป็นต้องแตงนวนิยายประเภทเอาใจตลาดไว้ดึงดูดผู้อ่านอีกต่อไป การสร้างสรรค์ผลงานในยุคกลางและยุคปลายของกิมย้งจึงเป็นอิสระ สามารถเขียนได้ตามความพอใจ ผลงานแต่ละเรื่องจึงมีลักษณะพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลงานเรื่องสุดท้าย คือ อ้วยเซียวป้อ เป็นเรื่องที่หลุดพ้นจากลักษณะแบบฉบับของนวนิยายจีนกำลังภายใน กิมย้งเขียนเน้นถึงนิสัยใจคอและธาตุแท้ของมนุษย์ อ้วยเซียวป้อ เป็นตัวแทนของชาวจีนประเภทหนึ่ง ซึ่งไม่สนใจการงาน มีความชำนาญในทางอบายมุขทุกชนิด เช่น ลักขโมย หลอกหลวง ละโมบ เล่นการพนัน เป็นต้น อ้วยเซียวป้อ จึงเป็นตัวเอกที่ก่อให้เกิดปฏิกิริยาที่สุด และได้รับการวิพากษ์วิจารณ์มากที่สุด เพราะเป็นบุคคลที่มีลักษณะขัดแย้งกับค่านิยมของชาวจีนโบราณโดยสิ้นเชิง กิมย้งได้ให้เหตุผลในการแต่งเรื่องนี้ว่า นักประพันธ์เขียนหนังสือโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อจำลองตัวบุคคลขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นความรู้สึก ความคิด และการดำเนินชีวิตของบุคคลในยุคสมัยหนึ่งเท่านั้น ไม่ได้ต้องการอบรมสั่งสอนศีลธรรม วัฒนธรรม หรือการเมือง และไม่ได้ต้องการให้ผู้อ่านประพฤติตามตัวละครในเรื่อง กิมย้งเขียนเรื่อง อ้วยเซียวป้อ ขึ้นโดยมีจุดประสงค์เพื่อตีแผ่ชีวิตของคนประเภทหนึ่ง

^๑ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕.

^๒ น.นพรัตน์, ผู้แปล, จึงจอกฎเขากิมะ, ๒: ๗๓๕.

^๓ น.นพรัตน์, ผู้แปล, อ้วยเซียวป้อ, ๑: ๕.

ซึ่งรู้จักกลฉวยโอกาสสร้างอำนาจและความร่ำรวยให้กับตัวเอง โดยไม่คำนึงถึงสิ่งอื่นใด^๑

ผลงานอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว ได้แก่ มังกรหยกภาค ๓ (ฮี้เตียน
ตู้เลี้ยงก็) มังกรหยกภาค ๔ เทพบุตรหลายพัน ผู้กล้าหาญคะนอง จิ้งจอกอหังการ จิ้งจอก
ภูเขาหิมะ เป็นต้น ผลงานที่ตีเด่นอีก ๒ เรื่อง คือ จิ้งจอกอหังการ และภาคสมบูรณ์ของ
จิ้งจอกอหังการ คือ จิ้งจอกภูเขาหิมะ เรื่องจิ้งจอกอหังการ เขียนขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๓-
 ๒๕๐๔ ตีพิมพ์เป็นตอน ๆ ในนิตยสารเกี่ยวกับการต่อสู้และประวัติศาสตร์ตอนละ ๘,๐๐๐ ตัว
 อักษร พิมพ์รวมเล่มครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๘ หลังจากการปรับปรุงแก้ไขและพิมพ์ครั้งที่ ๒
 เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐^๒ * สำหรับเรื่อง จิ้งจอกภูเขาหิมะ เขียนขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๐๒ และตีพิมพ์ใน
 หนังสือพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๑๗ พิมพ์จึงทำการแก้ไขปรับปรุงนำมาลงในหนังสือพิมพ์แมงป่องฉบับ
 บ่ายจนจบ จึงรวมเล่มครั้งแรกและพิมพ์รวมเล่มครั้งที่ ๒ ใน พ.ศ. ๒๕๒๐ จิ้งจอกภูเขาหิมะ
 เคยได้รับการแปลเป็นภาษาอังกฤษนำลงในนิตยสาร "Bridge" รายปักษ์ ซึ่งพิมพ์จำหน่ายที่
 กรุงนิวยอร์ก^๓

ผลงานส่วนใหญ่ของกิมย้งได้มีการนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์และภาพยนตร์โทรทัศน์
 อยู่เสมอ แต่มีผู้วิจารณ์ว่า ผลงานของกิมย้งไม่เหมาะสมที่จะสร้างเป็นภาพยนตร์หรือภาพยนตร์
 โทรทัศน์ เพราะไม่สามารถถ่ายทอดเนื้อหาของเรื่องนั้น ๆ ได้ทั้งหมด และไม่อาจกำหนดตัว
 ผู้แสดงให้มีบุคลิกลักษณะเหมือนตัวละครในเรื่องได้ทุกประการ ซึ่งกิมย้งเห็นด้วยกับคำวิจารณ์
 นี้ และให้เหตุผลว่าเป็นเช่นนั้นเพราะการเขียนนวนิยายจินก่าลังภายในสามารถบรรยายได้
 อย่างอิสระตามต้องการ แต่บทภาพยนตร์มีข้อจำกัดมากมาย เพื่อให้ผู้แสดงสามารถแสดงได้
 ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการตัดแปลงแก้ไขนวนิยายจินก่าลังภายในให้เป็นบทภาพยนตร์เสียก่อน^๔

^๑ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๖-๗.

^๒ น.นพรัตน์, ผู้แปล, จิ้งจอกอหังการ (กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๒๒),

๑: ๖-๗. * เรื่องจิ้งจอกอหังการ เขียนขึ้นภายหลังจากที่เรื่องจิ้งจอกภูเขาหิมะประสบความสำเร็จ

^๓ น.นพรัตน์, ผู้แปล, จิ้งจอกภูเขาหิมะ, ๑: ๓-๔.

^๔ เรื่องเดียวกัน, ๒: ๗๒๖-๗๒๘.

วิธีการแต่งนวนิยายจีนกำลังภายใน

ผลงานของกิมย้งส่วนใหญ่จะเป็นนวนิยายอิงประวัติศาสตร์และพงศาวดารจีน ในการเขียนจึงต้องมีการศึกษาอ้างอิงให้ถูกต้อง กิมย้งได้กำหนดวิธีการเขียนของเขาไว้ว่าต้องรักษาใจความสำคัญของเรื่องไม่ให้ขัดแย้งกับความเป็นจริงในประวัติศาสตร์และพงศาวดาร แต่ไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้องของข้อปลีกย่อยแต่อย่างใด เกร็ดประวัติศาสตร์ตอนใดที่ไม่มีข้อสรุปที่แน่นอนกิมย้งก็จะเลือกต่อเติมขยายความจากข้อสรุปอันใดอันหนึ่ง เพื่อให้สามารถสร้างเรื่องได้อย่างอิสระ^๑ สำหรับความรู้ต่าง ๆ ที่กิมย้งสอดแทรกไว้ในเนื้อเรื่อง โดยเฉพาะวิชาแพทย์แผนโบราณ และद्याสาสมุนไพรร่างต่าง ๆ มักมีการบรรยายอย่างละเอียดลึกซึ้ง โดยอ้างอิงจากตำราอย่างถูกต้อง^๒ นอกจากนี้ กิมย้งยังชอบบรรยายการฝึกวิชาฝีมือของตัวเอกอย่างละเอียดตามขั้นตอนจนกลายเป็นเอกลักษณ์พิเศษประการหนึ่งในผลงานของเขา เพราะกิมย้งถือว่า ตัวเอกเป็นบุคคลสำคัญที่สุดของนวนิยาย ซึ่งผู้อ่านหวังให้เป็นผู้ที่มีฝีมือกล้าแข็งที่สุด จึงต้องการบรรยายเพื่อเน้นให้เห็นจริง และการบรรยายแต่ละเรื่องจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้มีความแปลกใหม่ มีความพลิกแพลงพิสดารแตกต่างกัน เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซาก เช่น "ก๊วยเซ็ง" ตัวเอกในเรื่อง มังกรหยกภาค ๑ กล่าวถึงการคร่ำเคร่งฝึกวิชาฝีมือตั้งแต่เล็ก ภายหลังจึงได้เรียนวิชาจากยอดฝีมือ และได้ตีมเลือกดูเพิ่มกำลังภายใน แต่ "เตียบ้ออ้วง" ตัวเอกในเรื่อง มังกรหยกภาค ๓ และ ภาค ๔ มีพลังฝีมือพื้นฐานอยู่ก่อน ต่อมาได้พบคัมภีร์วิชาฝีมือจึงได้ฝึกวิชาด้วยตนเองไม่มีผู้สั่งสอน เป็นต้น^๓ ลักษณะพิเศษอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับตัวละคร คือ ไม่มีการแบ่งแยกระหว่างคนดีกับคนชั่วอย่างชัดเจน เพราะจากผลการวิเคราะห์ของกิมย้ง พบว่า คนดีคนชั่วในโลกเป็นสิ่งคู่กัน คนดี คือ ผู้ที่มีส่วนเลวน้อยมีส่วนดีมาก และ

^๑ เรื่องเตียวกัน, ๒ : ๗๑๙-๗๒๐.

^๒ เรื่องเตียวกัน, ๒ : ๗๕๐.

^๓ เรื่องเตียวกัน, ๒ : ๗๓๘-๗๔๐.

คนชั่ว ก็คือ ผู้ที่มีส่วนเลวมากแต่มีส่วนดีน้อย^๑ ก็ยังจัดเป็นนักเขียนประเภทอนุรักษนิยม
 ดังนั้น เรื่องของเขาจึงไม่มีการบรรยายเรื่องกามารมณ์อย่างแจ่มแจ้ง แต่จะเน้นถึงความรัก
 อันบริสุทธิ์แทน^๒

ในจำนวนตัวเอกทั้งหมดที่กิมยังสร้างขึ้นมีตัวละครที่เขาชอบมากเป็นพิเศษอยู่ ๕ คน
 คือ "ไอ้วอูย" ตัวเอกในเรื่อง จิ้งจอกอหังการ และ จิ้งจอกภูเขาหิมะ "เซียวสง" ตัวเอก
 ผู้หนึ่งในเรื่อง เทียนเลี้ยงโป๊ยโป๊ว "เฮี้ยก้วย" ตัวเอกในเรื่อง มังกรหยกภาค ๒ "ก้วยเซ็ง"
 ตัวเอกในเรื่อง มังกรหยกภาค ๑ และ "เหล็งอูซัง" ตัวเอกในเรื่อง ผู้กล้าหาญคะนอง
 ตามลำดับ^๓

เนื่องจากกิมยังสนใจผลงานของนักเขียนชาวตะวันตกหลายท่าน ผลงานของเขาจึง
 มักถ่ายทอดเค้าโครงเรื่องของนักเขียนเหล่านั้นลงไปโดยไม่รู้ตัว เช่น เรื่อง เทพบุตรหลายฟ้า
 ได้รับผลสะท้อนจากเค้าโครงเรื่องของนวนิยายสิบสวนที่กิมยังเคยอ่านมา^๔

หลังจากเรื่อง อูยเซียวป้อ กิมยังไม่ได้ผลิตผลงานใหม่อื่นใดออกมาอีกเลย ผลงาน
 ที่มีผู้มีการลักลอบตีพิมพ์โดยไม่ได้รับอนุญาต และมีการปลอมแปลงผลงานโดยใช้นามปากกา
 ของกิมยังด้วย ดังนั้น ประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นต้นมา กิมยังได้นำผลงานทั้งหมดมาแก้ไข
 ปรับปรุงใหม่ทุกด้าน โดยเฉพาะด้านสำนวนภาษา มีการตัดต่อสิ่งที่เยิ่นเย้อและเพิ่มสิ่งที่จำเป็น
 เพื่อให้เรื่องกระชับ แล้วนำลงเป็นตอน ๆ ในหนังสือพิมพ์เมิ่งป้อฉบับบ่าย เมื่อจบเรื่องจึง
 นำมาแก้ไขอีกครั้ง และจัดพิมพ์รวมเล่มออกมาเป็น "ชุดวรรณกรรมของกิมยัง" แต่ละเล่มมี
 ขนาด ๘ หน้ายก หนาประมาณ ๔๐๐ หน้า^๕

^๑ น.นพรัตน์, ผู้แปล, อูยเซียวป้อ, ๑: ๔.

^๒ น.นพรัตน์, ผู้แปล, จิ้งจอกภูเขาหิมะ, ๒: ๗๔๔.

^๓ น.นพรัตน์, ผู้แปล, จิ้งจอกอหังการ, ๑: ๗.

^๔ น.นพรัตน์, ผู้แปล, จิ้งจอกภูเขาหิมะ, ๒: ๗๔๖-๗๔๗.

^๕ น.นพรัตน์, ผู้แปล, จิ้งจอกอหังการ, ๑: ๔-๕.

ผลงานของกิมย้งแพร่หลายออกไปทั่วโลก มีผู้อ่านทุกระดับชั้น ทุกระดับอาชีพ ผู้
อ่านในทวีปยุโรปและอเมริกายังได้จัดตั้งชมรมวิเคราะห้ผลงานของกิมย้ง^๑ เพื่อศึกษาผลงาน
ของกิมย้งทุกเรื่อง^๒

ประวัติและผลงานของโก้วเล้ง

ประวัติ

โก้วเล้งมีชื่อสกุลจริงว่า เอี้ยฮั่ว แซ่ฮิม เกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๑ ที่ฮ่องกง^๓
ชาศิกำเนิดของโก้วเล้งไม่แน่ชัด มีการสันนิษฐานกันต่าง ๆ คือ จูก๊วะแซฮัน^๔ เพื่อนรักของ
โก้วเล้ง บอกว่า โก้วเล้งเป็นบุตรของฮิมฮิงแซ อธิการเทศมนตรีของปักกิ่ง ข้อสันนิษฐาน
จากแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้อีกกระแสหนึ่ง บอกว่า บิดาของโก้วเล้ง เป็นข้าราชการครบเกษียณ
อายุของไต้หวัน หลังเกษียณอายุมีอาชีพเป็นหมอคูหานายโชคชะตา สำหรับแหล่งข่าวที่ฮ่องกง
สันนิษฐานว่า บิดาเป็นชาวกังไสที่อพยพไปอาศัยในฮ่องกง โก้วเล้งจึงเกิดที่นั่นและมีคุณสมบัติ
จะใช้สัญชาติอังกฤษได้^๕ โก้วเล้งจบการศึกษาระดับประถมศึกษาที่ฮ่องกง เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๔
ได้เดินทางไปไต้หวันตามลำพัง ซึ่งขณะนั้นมีอายุเพียง ๑๔ ปี ในระยะแรกก็ไปอยู่ไต้หวัน
โก้วเล้งยังมีการติดต่อกับครอบครัวของตนทางฮ่องกงอยู่เสมอ ค่าใช้จ่ายในไต้หวันก็ส่งไป
จากครอบครัวทางฮ่องกง เมื่ออายุได้ ๑๘ ปี จึงขาดการติดต่อกับครอบครัวทางฮ่องกง ซึ่ง
จะเนื่องด้วยสาเหตุใดไม่มีผู้ใดทราบ ชีวิตในช่วงนั้นของโก้วเล้ง ต้องลำบากยากแค้นมาก

^๑จากการสอบถามผู้แปล คือ น.นพรัตน์ ได้ทราบว่า ผู้แปลแปลมาจากบทความ
ภาษาจีนในหนังสือพิมพ์เม็งป้อ ของกิมย้งเอง ไม่มีข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติมอีก

^๒น.นพรัตน์, ผู้แปล, จู๋เขี้ยวป้อ, ๑: ๕-๖.

^๓ว.ณ เมืองลุง, ผู้แปล, หาญท้าพญามาร (กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น,
๒๕๒๑), ๔: ๑๗๗๐.

^๔ใน ๓ นักเขียนนวนิยายจีนกำลังภายในชั้นเยี่ยมของไต้หวัน

^๕น.นพรัตน์, ผู้แปล, หลังเลือดสะท้านภพ (กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๒๐), ๑: ๑๑.

เงินก่อนสุดท้ายเหลือเพียง ๒๐ กว่าเหรียญได้หัวน (ประมาณ ๑๐ บาท) ซึ่งพอสำหรับค่าอาหารอีกมื้อหนึ่งเท่านั้น แม้ที่อยู่อาศัยก็ยังมี แต่เผชิญกับว่าโก้วเล้งโชคยังดีอยู่ที่ได้พบเพื่อนผู้มีน้ำใจให้ความอนุเคราะห์เข้าบ้านให้ ที่ถนนโหว่เซี่ยและยังมอบเงินไว้ให้ใช้เป็นค่าอาหารประทังไปได้ชั่วระยะหนึ่ง บุญคุณครั้งนั้นโก้วเล้งระลึกถึงอยู่เสมอ และไม่ว่าเมื่อใดที่เอ่ยถึงเพื่อนผู้มีพระคุณผู้นี้ โก้วเล้งจะแสดงออกด้วยความเคารพอย่างไม่เสื่อมคลาย ต่อมาโก้วเล้งได้งานชั่วคราวที่วิทยาลัยฝึกหัดครูซือหวม มีรายได้พอสมควรจึงมานะทำงานอยู่ ๔ ปี ในหน้าที่เขียนกระดาษไข พิมพ์โรเนียว ตรวจรับหลังพิมพ์ภายในวิทยาลัยโดยในขณะเดียวกันได้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาในแผนกภาษาต่างประเทศ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยด้ากั๊ง^๑ เมื่อสำเร็จการศึกษา โก้วเล้งได้เข้าทำงานกับคณะที่ปรึกษาทหารอเมริกันประจำได้หัวนที่กรุงไทเป ในตำแหน่งบรรณารักษ์ประจำห้องสมุด แต่เนื่องจากไม่ใช่ชาวอเมริกัน อัตราเงินเดือนที่ได้รับจึงน้อยมาก อย่างไรก็ตาม อาชีพบรรณารักษ์ช่วยให้เขามีโอกาสศึกษาวรรณกรรม กวีนิพนธ์ และบทละครของนักเขียนชาวตะวันตกที่มีชื่อเสียง เช่น ลีโอ ตอลสตอย อิบเซิน ยอร์ช เบอร์นาร์ด ชอว์ วิลเลียม เชกสเปียร์ และเออร์เนสต์ เฮมมิงเวย์ ผลจากการศึกษาวรรณกรรมเหล่านี้ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการแตงนวนิยายจีนกำลังภายใน คือเป็นแรงบันดาลใจให้โก้วเล้งคิดแตงนวนิยายจีนกำลังภายในในแนวทางสร้างสรรค์หลุดพ้นจากข้อจำกัดเก่า ๆ ได้^๒

โก้วเล้งได้เป็นบุตรบุญธรรมของคาราอาวูโลของได้หัวน^๓ ชื่อ กัวะเซียงเต็ง ซึ่งมีบุตรบุญธรรมทั้งหมด ๑๒ คน โก้วเล้งเป็นคนที่ ๔^๔ โก้วเล้งมีรูปร่างอ้วนเตี้ยและหัวโต เพื่อน ๆ ในมหาวิทยาลัยจึงมักเรียกเขาว่า "ฮัมตัวเต้า" (ฮัมหัวโต : ฮัมเป็นแน่ แปลว่าทมิฬ)

^๑ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔-๕.

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๖.

^๓ ผู้วิจัยคาดคะเนว่าเป็นระยะที่โก้วเล้งมีชื่อเสียงแล้ว จึงสามารถรู้จักกับคาราได้

^๔ น.นพรัตน์, ผู้แปล, หลังเลือกสะท้านภพ, ๑: ๑๓.

แต่เป็นคนมีเสน่ห์สำหรับเพศตรงข้ามมาก เพราะเขามีวาทีศิลปะอันยอดเยี่ยมและมีเอกลักษณ์ประจำตัว โกว้ เล็ง ใช้ชีวิตคู่ครั้งแรกกับหญิงบริการของบาร์สุยฮวง ชื่อ "ลี่ลี่" มีบุตรชาย ๑ คน ต่อมาได้หญิงบริการที่มาจากสิงคโปร์เป็นภรรยาคนที่สอง มีบุตร ๑ คน พ.ศ. ๒๕๑๔ จึงแต่งงานกับภรรยาคนปัจจุบัน^๑ ในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ โกว้ เล็ง มีคดีข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการพาดาราโทรทัศน์ ชื่อ "เจ้าจือจิง" ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะไปค้างคืน ๓ วัน จึงถูกฟ้องร้องในข้อหาพราภักดิ์^๒ บิดามารดาของฝ่ายหญิงเรียกร้องค่าทำขวัญถึง ๑ ล้านเหรียญไต้หวัน (ห้าแสนบาท) ซึ่งโก้ว เล็ง ไม่มีจ่ายให้^๓ เพราะแม้จะมีรายได้สูงมาก แต่มีนิสัยฟุ่มเฟือย ชอบดื่มสุรา เที่ยวกลางคืน มีเพื่อนมากและใจกว้างชอบเลี้ยงเพื่อน รายได้ส่วนใหญ่ของเขาจึงหมดไปกับสิ่งเหล่านี้^๔ ในที่สุดศาลตัดสินยกฟ้อง เพราะฝ่ายหญิงสมัครใจติดตามไปเอง^๕

การประพันธ์นวนิยายจีนกำลังภายใน

ในระยะเวลาที่โก้ว เล็งทำงานเป็นบรรณาธิการ เป็นระยะที่นวนิยายจีนกำลังภายในกำลังเป็นที่นิยมในไต้หวัน โกว้ เล็ง จึงใช้เวลาว่างจากงานห้องสมุดทดลองเขียนนวนิยายจีนกำลังภายในขึ้น ผลงานเรื่องแรกของเขา คือ ขู่ เกียงซิง เกียม^๖ ใช้นามปากกาว่า "โก้ว เล็ง" ได้รับค่าต้นฉบับเล่มละ ๘๐๐ เหรียญไต้หวัน (ประมาณ ๔๐๐ บาท) โดยเขียนเล่มละ ๔๒,๐๐๐ ตัวอักษร เฉลี่ยแล้วอักษร ๑,๐๐๐ ตัว มีราคาประมาณ ๑๔ เหรียญไต้หวัน (ประมาณ ๑๐ บาท) เท่านั้น^๗ พ.ศ. ๒๕๐๖ โกว้ เล็ง เขียนเรื่อง เกียมตักบ้ายเฮียง (ศิษกระเป๋กลิ้งเหมย หมายถึง

^๑ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๔.

^๒ ว.ณ เมืองลุง, ผู้แปล, หาญท้าพญามาร, ๔: ๑๗๗๑.

^๓ เรื่องเดียวกัน, ๑: ๑๗๗๘.

^๔ น.นพรัตน์, ผู้แปล, หลังเลือดสะท้านภพ, ๑: ๑๒.

^๕ ว.ณ เมืองลุง, ผู้แปล, หาญท้าพญามาร, ๔: ๑๗๘๑.

^๖ ยังไม่มีการแปลเป็นภาษาไทย

^๗ น.นพรัตน์, ผู้แปล, หลังเลือดสะท้านภพ, ๑: ๗.

ความว่า ความดีชนะความชั่ว) โดยใช้นามปากกาว่า "เซียงกั๋งเตี้ย" เรื่องนี้โก้วเล้งได้
 เค้าโครงเรื่องมาจากเรื่อง มังกรหยก พิมพ์เผยแพร่ได้ประมาณ ๖-๗ เล่ม (แต่ละเล่ม
 หนา ๕ ยก) ปรากฏว่า ได้รับความสนใจจากผู้อ่านมาก โก้วเล้งจึงเปลี่ยนกลับมาใช้นาม
 ปากกา "โก้วเล้ง" ในเล่มต่อ ๆ มา เรื่องนี้ ว.ศ. เมืองลุง แปลไว้ในชื่อว่า พิชิตทรชน
 เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๗^๑

ตั้งแต่นั้นมาโก้วเล้งได้ผลิตผลงานออกมาตามลำดับ โดยใช้นามปากกาว่า "โก้วเล้ง"
 ผลงานของโก้วเล้งจำแนกได้เป็น ๓ ยุค คือ

ยุคแรก เป็นนวนิยายจีนกำลังภายในแนวเก่า คือ เรื่องเกี่ยวกับ "บุญคุณและ
 ความแค้น" ผลงานในระยะนี้จึงไม่ประสบความสำเร็จมากนัก และส่วนใหญ่ยังไม่มีการแปล
 เป็นภาษาไทย ได้แก่ ซึกฉุนอึ้ง จูซิงเต๋า โกวแซตึ่ง เต็งเทียนเจ็กเกี่ยม

ยุคกลาง เนื่องจากผลงานในยุคแรกยังไม่ประสบความสำเร็จ พ.ศ. ๒๕๐๙
 โก้วเล้งได้ตัดสินใจสร้างแนวการเขียนใหม่สำหรับตัวเองขึ้น สาเหตุที่กระตุ้นให้เขาเกิด
 ความคิดที่จะเปลี่ยนแนวการเขียนนวนิยายจีนกำลังภายใน ก็คือ เสียงวิจารณ์อย่างรุนแรง
 จากบุคคลบางกลุ่มว่า นวนิยายจีนกำลังภายในยังไม่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพอยู่ในระดับต่ำ
 มาก ไม่อาจจัดอยู่ในหนังสือประเภทใดได้ แม้แต่นวนิยาย^๒ แม้ตระหนักดีว่า คำวิจารณ์นี้
 เป็นการมองในแง่ร้ายเกินไปของบุคคลที่มีอคติส่วนตัวต่อนวนิยายจีนกำลังภายใน แต่โก้วเล้ง
 ก็ยังคงมีความเห็นว่า นักเขียนจะต้องรับผิดชอบต่อสิ่งนี้^๓ โก้วเล้งจึงตกลงใจที่จะยกระดับ
 นวนิยายจีนกำลังภายในให้สูงขึ้น เขาเปลี่ยนมาเขียนเน้นถึงความรู้สึก ความขัดแย้งทางจิตใจ
 ทางความคิดของมนุษย์ ปรัชญาการดำเนินชีวิต อารมณ์ และ คุณธรรมน้ำใจที่มีต่อมิตร การเปลี่ยน
 แนวการเขียนครั้งนี้ ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก^๔ ผลงานในยุคนี้ ได้แก่ ศึกสายเลือด

^๑ ว.ศ. เมืองลุง, ผู้แปล, ยมทูตผู้พิชิต, ๕: ๒๑๙๒-๒๑๙๓.

^๒ น.นพรัตน์, ผู้แปล, ศึกทะเลทราย, ๑: ๓.

^๓ น.นพรัตน์, ผู้แปล, วีรบุรุษสำราญ, ๑: ๓.

^๔ น.นพรัตน์, ผู้แปล, ศึกทะเลทราย, ๑: ๗.

(ใช้นามปากกาว่า เชียงแก้วเตี้ย)^๑ น่อเกี่ยมค้วงฮวยไตก็เอ็งเสียดัง (ธวัชลำฟ้า)

อ้วงฮวยไชยเกี่ยมลก (นักสู้ผู้พิชิต) ปู้ลิมจัวฮือ (ราชาปู้ลิม)^๒

ยุคที่ ๓ เป็นยุคที่ไก่อ่เล้งประสบความสำเร็จมากที่สุด ผลงานที่ทำให้เขากลายเป็นนักเขียนนวนิยายจีนกำลังภายในชั้นแนวหน้า คือ เจาะต่อซิงเกี้ยว (สองสุดยอดทรงงที่ฟ้าประทาน) ซึ่งรู้จักกันในชื่อ เซียวฮือยี้ ต่อมาไก่อ่เล้งพัฒนาแนวการเขียนอีกครั้ง โดยนำเค้าโครงเรื่องจากนวนิยายตะวันตกมาดัดแปลง อาทิเช่น จอมโจรจอมใจ เมี่ยมเกี่ยมฮวงลิว (พยัคฆ์ร้ายปู้ลิม) พ.ศ. ๒๕๑๕-๒๕๑๖ มีผลงานที่ประสบความสำเร็จสูงสุด คือ ตอซังเกี่ยม-ชะบ้อซังเกี่ยม (ฤทธิ์มีดสั้น) ความสำเร็จจากเรื่อง ฤทธิ์มีดสั้น ทำให้ไก่อ่เล้งสร้างตัวเองที่มีความสัมพันธ์กับตัวเองในเรื่องฤทธิ์มีดสั้นขึ้น ๒ คน คือ "เฮียบโค" และ "โป้วฮังเสาะ" ให้มีบทบาทร่วมกันในเรื่อง ดาบจอมภพ และแยกให้เฮียบโคดำเนินบทบาทเด่นแต่ผู้เดียวในเรื่อง เหยี่ยวเดือนเก้า กับโป้วฮังเสาะ เป็นตัวเอกเฉพาะผู้เดียวบ้าง ในเรื่อง จอมดาบคิมะแดง^๓ ผลงานเรื่องอื่น ๆ ได้แก่ เซียวจับอิดนึ่ง (จับอิดนึ่ง) ฮ้วยเบ่งเซียวจับอิดนึ่ง (ยอดขุนโจร) ซึ่งเป็นตอนจบของ เซียวจับอิดนึ่ง ลิวแซ่ผู้เตียบเกี่ยม (เศษลูกาบาดหรือเพชรฆาตดาวตก) ฮัวล็กเอ็งฮัง (วีรบุรุษสำราญ) เล็กเซียวหงส์ (หงส์ผงาดฟ้า) ซาเสียวเอี้ย ฮึงว้ยอ้วงตอ (อินทรีผงาดฟ้าหรือฤทธิ์ดาบวงพระจันทร์)^๔

ต่อมาไก่อ่เล้งได้เปลี่ยนแนวการเขียนอีกครั้ง โดยเขียนเรื่องสยองขวัญขึ้น กำหนดไว้ทั้งหมด ๖ เรื่อง ผลงานครั้งนี้ไก่อ่เล้งเขียนอย่างตั้งใจและด้วยความภาคภูมิใจ เรื่องแรก คือ นกแก้วสยองขวัญ เรื่องที่สอง คือ ผีเสื้อสยองขวัญ และเรื่องที่สาม คือ จิ้งเหลนมหากาฬ เขียนได้เพียง ๓ เรื่องเจ้าของนิตยสารรายสัปดาห์ชื่อ "โลกยุทธจักร" (ปู้เฮียบฮี้กาย) ซึ่งเป็นนิตยสารนวนิยายจีนกำลังภายในที่ใหญ่ที่สุดของฮ่องกงและลงพิมพ์เรื่องของ

^๑ ว.ณ เมืองลุง, ผู้แปล, ยมทูตผู้พิชิต, ๕: ๒๑๘๔.

^๒ น.นพรัตน์, ผู้แปล, หลังเลือดสะท้านภพ, ๑: ๗.

^๓ ว.ณ เมืองลุง, ผู้แปล, ยมทูตผู้พิชิต, ๕: ๒๑๘๕-๒๑๘๖.

^๔ น.นพรัตน์, ผู้แปล, หลังเลือดสะท้านภพ, ๑: ๘-๙.

โก้วเล้งเป็นประจำได้ซ่อนร้องไห้โก้วเล้งเล็กเขียน เพราะผู้อ่านไม่ยอมรับ โก้วเล้งจึงเลิกเขียน และ เปลี่ยนมา ทำงานด้านภาพยนตร์ให้กับบริษัทซอว์บราเตอร์ ซึ่งปรากฏว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี ผลงานด้านภาพยนตร์ของโก้วเล้ง ได้แก่ ศึกชุมนุมยุทธจักร สร้างจากเรื่อง เดชอุกาบาต หรือ เพชรฆาตคาวตก เป็นผลงานอันดับแรก อันดับต่อ ๆ มาคือ ศึกวังน้ำทิพย์ สร้างจากตอนหนึ่งของเรื่อง จอมโจรจอมใจ ศึกเสียดอกขาว สร้างจากเรื่อง เหนือพสุธา และ ศึกล้างเจ้ายุทธจักร สร้างจากเรื่อง ซาเสียวเขี้ยว

ตั้งแต่ผลงานเกี่ยวกับเรื่องสยองขวัญไม่ได้รับความนิยม ทำให้โก้วเล้งหมดความตั้งใจที่จะเขียนต่อไปอยู่ระยะหนึ่ง ผลงานในระยะนี้เป็นการเขียนเพื่อป้อนตลาดหนังสือเท่านั้น จึงไม่มีความประณีตเท่าที่ควร และมักไม่ยอมเขียนให้จบบริบูรณ์ ตัวอย่างเช่นเรื่อง ล่าสุดขีด และ เหนือพสุธา เป็นต้น^๑ อย่างไรก็ตาม ผลงานหลังจากช่วงนั้นได้กลับดีขึ้นและมีความประทับใจน่าอ่านดังเดิม เช่น เรื่อง หลังเลือดสะท้านภพ และ ใต้ตีปวยเอ็ง (ศึกทะเลทราย) เป็นต้น^๒

ผลงานประพันธ์ที่มีลักษณะพิเศษอีกเรื่องหนึ่ง คือ อาวุธของโก้วเล้ง เขียนถึงอาวุธที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ คือ รอยยิ้ม ความศรัทธา และความรัก^๓

ผลงานของโก้วเล้งได้รับเลือกมาสร้างเป็นภาพยนตร์อยู่เสมอ โดย "จู่เอี๋ยน" ผู้กำกับที่มีชื่อเสียงของบริษัทซอว์บราเตอร์ นอกจากนี้ ยังมีการนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์โทรทัศน์หลายเรื่อง^๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ว.ณ เมืองลุง, ผู้แปล, ยมขุดผู้พิชิต, ๕: ๒๑๔๘-๒๑๔๙.
^๒น.นพรัตน์, ผู้แปล, หลังเลือดสะท้านภพ, ๑: ๙.
^๓ว.ณ เมืองลุง, ผู้แปล, เดชชนนกกยุง, หน้า ๒.
^๔ว.ณ เมืองลุง, ผู้แปล, หาญท้าพญามาร, ๕: ๑๗๗๒.

วิธีการแตงนวนนิยายเงินกำลังภายใน

โก้วเล้งมักสอดแทรกลักษณะนิสัยและชีวิตส่วนตัวไว้ในบทประพันธ์เสมอ ชีวิตที่ยากลำบากในวัยเยาว์ ทำให้โก้วเล้งสามารถบรรยายความลำบากยากแค้นในนวนิยายของเขาได้อย่างลึกซึ้ง และมักเน้นถึงคุณธรรมน้ำมิตรของสหาย^๑ ตัวเอกของโก้วเล้งจะมีนิสัยคล้ายคลึงกับนิสัยส่วนตัวของเขา อาทิเช่น ไม่สำรวมกิริยามารยาท ปากพล่อยชอบพูดโดยไม่คิด เสเพล เจ้าสำราญชอบดื่มสุรา แต่มั่นอยู่ในความกตัญญูรู้คุณ ลักษณะที่แตกต่างระหว่างตัวโก้วเล้งและตัวเอกของเขา คือ ตัวเอกมักไม่สนใจสตรี มุ่งเน้นแต่คุณธรรมน้ำมิตร แต่โก้วเล้งกลับมีจิตใจอ่อนไหวต่อความรักมากจนบางครั้งต้องประสบปัญหาอื้อฉาวเกี่ยวกับผู้หญิงดังกล่าวข้างต้น

วิธีการแตงเรื่องของโก้วเล้งค่อนข้างแปลกประหลาด คือ เขาจะขังตัวเองอยู่ในห้อง บางครั้งใช้สิ่งของเครื่องใช้แทนอาวุธต่อสู้ผู้ตามล่าฟัง จึงจะเกิดจินตนาการเขียนออกมาเป็นเรื่องได้^๒

รายได้

อัตราค่าเรื่องของโก้วเล้ง คือ อักษร ๑,๐๐๐ ตัว ต่อ ๔๐๐ เหรียญไต้หวัน (ประมาณ ๒๐๐ บาท) ถ้าตีพิมพ์พร้อมกันในหนังสือพิมพ์รายวันของฮ่องกง ไต้หวัน สิงคโปร์ และไทย ก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้น ๔ เท่าตัว เป็นอักษร ๑,๐๐๐ ตัว ต่อ ๑,๖๐๐ เหรียญไต้หวัน (ประมาณ ๘๐๐ บาท) ถ้าจัดพิมพ์รวมเล่มปกแข็งต้องจ่ายค่าลิขสิทธิ์ใหม่

สำหรับค่าลิขสิทธิ์ในการซื้อนวนิยายเงินกำลังภายในของโก้วเล้งไปดัดแปลงเป็นภาพยนตร์นั้นมีราคาแพงมาก เช่น เรื่องศึกทะเลทราย ขายได้ในราคา ๓๐๐,๐๐๐ เหรียญไต้หวัน และโก้วเล้งยังได้ค่าทำบภาพยนตร์อีก ๒๐๐,๐๐๐ เหรียญไต้หวัน^๓

^๑ น.นพรัตน์, ผู้แปล, หลังเสียดสะท้านภพ, ๑:๕.

^๒ ว.ณ เมืองลุง, ผู้แปล, หาญท้าพญามาร, ๔: ๑๗๗๓-๑๗๗๔.

^๓ น.นพรัตน์, ผู้แปล, หลังเสียดสะท้านภพ, ๑: ๑๐.

จากจำนวนรายได้สูงขนาดนี้ แสดงให้เห็นถึงความนิยมของผู้อ่านที่ยังคงมีต่อ
โก้วเล้งอยู่มาก วัยของโก้วเล้งกำลังอยู่ในช่วงที่ความสามารถในทางความคิดสร้างสรรค์
ยังคงอยู่ในระดับสูง ฉะนั้นถ้าโก้วเล้งตั้งใจผลิตผลงานอย่างเต็มความสามารถแล้วอนาคต
ของวงการนวนิยายจีนกำลังภายในคงจะมี เรื่องในทำนองแปลกใหม่จากฝีมือของนักเขียนผู้นี้
ออกมาอีกเรื่อย ๆ เพื่อสนองความต้องการของผู้อ่านสืบไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ประวัติผู้แปลนวนิยายจีนกำลังภายในคนสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติและผลงานของจำลอง พิศนาคะ

จำลอง พิศนาคะ เป็นชื่อสกุลจริง เกิดเมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๔๖๖ ที่ จังหวัดสระบุรี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาที่ ๗ ที่โรงเรียนจีนเต๋อ อำเภอกำแพงคอย จังหวัด สระบุรี จากนั้นเดินทางเข้ากรุงเทพฯ มาฝึกงานช่างพิมพ์อยู่ที่เรือเชียงหลง ปากคลองสาคร อยู่ระยะหนึ่ง จำลอง พิศนาคะ เคยทำงานมาหลายอาชีพ อาชีพสุดท้ายก่อนหันมาพิมพ์ แปลหนังสือ คือ เป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง ในขณะที่แปลนวนิยายจีนกำลังภายในให้กับสำนักพิมพ์ เพลินจิตต์ ได้ไปทำงานเป็นล่ามที่กรมข่าวทหารบก กระทรวงกลาโหม อยู่ประมาณ ๑ ปี

ผลงานแปลในระยะแรกยังไม่ใช้นวนิยายจีนกำลังภายใน ผลงานแปลเรื่องแรก คือ เทพเจ้าแห่งความซื่อสัตย์ ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ข่าวค่าน เรื่องที่สอง คือ ยาพิษของคนใจ ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ข่าวค่าน เช่นกัน ผลงาน ๒ เรื่องนี้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี แต่ ไม่ได้มีการพิมพ์รวมเล่ม ขณะนั้นสำนักพิมพ์เพลินจิตต์กำลังต้องการนักแปลได้เห็นผลงานของ จำลอง พิศนาคะ เป็นที่นิยมจึงติดต่อขอให้แปลนวนิยายจีนกำลังภายในให้ โดยผ่านทาง ประยูร พิศนาคะ ผู้เป็นพี่ชาย ผลงานนวนิยายจีนกำลังภายในเรื่องแรกของจำลอง พิศนาคะ คือ มังกรหยกภาค ๑ สาเหตุที่ตั้งชื่อนวนิยายเรื่องนี้ว่า "มังกรหยก" ก็เพราะ มังกรเป็น สัญลักษณ์ของชาวจีน หยกเป็นของมีค่าที่ชาวจีนนิยมใช้เป็นเครื่องประดับ ชื่อ "มังกรหยก" จึงมีความหมายว่า เรื่องที่ดีและมีค่าของจีน

การแปลนวนิยายจีนกำลังภายใน ในระยะแรก มี ประยูร พิศนาคะ ช่วยเรียบ-เรียงให้ ต่อมาเมื่อมีความชำนาญแล้วจึงแปลเพียงผู้เดียว ผลงานอันดับต่อ ๆ มา ได้แก่ หยกมฤตยู โต๊ะซันก็ แม่เสือขาว เจ็ดนักกระบี่ตอนนางพญาผมขาว สามนักกระบี่สาว มังกรแห่งแยงซี มังกรหยกภาค ๒, ๓, ๔ มังกรแก้ว มังกรทอง มังกรมรกด มังกรราช ประกาศิต ขลุ่ยประกาศิต กระบี่อาถรรพ์ ผลงานนวนิยายจีนกำลังภายในเรื่องสุดท้าย คือ มังกรหยกภาค ๕

จำลอง ศิคนาคะ มีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกเรื่อง เพื่อนำมาแปลคือ ต้องเป็นเรื่องที่ สอดแทรกความรู้ที่มีประโยชน์ต่อผู้อ่าน ปัญหาในการแปลที่ประสบ คือ ศัพท์ภาษาจีนบางตัวมีความหมายลึกซึ้ง การที่จะแปลโดยรักษาความหมายเดิมไว้ทำได้ยากมาก การแปลสุภาษิต คำพังเพยของจีนที่ต้องดัดแปลงให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ สรรพนามต่าง ๆ ที่ต้องเปลี่ยนแปลงให้ตรงกับที่ใช้ในภาษาไทย

นอกจากผลงานแปลทางนวนิยายจีนกำลังภายในแล้ว จำลอง ศิคนาคะ ยังมีผลงานแปลด้านอื่น ๆ อีก คือ ผลงานเรื่องสั้นลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์เพลินจิตต์ รายสัปดาห์ ใช้ชื่อนามปากกาว่า "จ. อังสุลโยธิน" ผลงานเกี่ยวกับตำราเรียนภาษาจีน การทำนาย ลักษณะ การค้า การฝึกกำลังภายใน โดยใช้ชื่อจริง หนังสือเกี่ยวกับเทคนิคการเล่น กีฬา เช่น บิงปอง เทนนิส โดยใช้ชื่อนามปากกาว่า "สุธีร์ ฅ. ป่าสัก"

จำลอง ศิคนาคะ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนวนิยายจีนกำลังภายในว่า นวนิยายจีนกำลังภายใน ส่วนมากมุ่งให้ความบันเทิงทางใจเป็นสำคัญ มีนักประพันธ์เพียงส่วนน้อยที่สอดแทรกศีลธรรม ศิลธรรม คุณธรรม ความรักชาติไว้ในเรื่อง นักประพันธ์ส่วนใหญ่ มุ่งแต่จะสร้างความแปลกใหม่ ความตื่นเต้น เพื่อดึงดูดใจผู้อ่าน ว่าเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ จำลอง ศิคนาคะ เลิกแปลนวนิยายจีนกำลังภายใน

จำลอง ศิคนาคะ มีชื่อนามปากกาที่ใช้ในการแปลหนังสือมากมาย แต่ชื่อนามปากกาที่ใช้มากที่สุด คือ

จำลอง ศิคนาคะ ใช้สำหรับงานแปลนวนิยายจีนกำลังภายในและตำราต่าง ๆ

จ. อังสุลโยธิน ใช้สำหรับเรื่องสั้น

สุธีร์ ฅ. ป่าสัก สำหรับหนังสือเกี่ยวกับกีฬา

ปัจจุบัน จำลอง ศิคนาคะ ยังคงยึดอาชีพแปลหนังสืออยู่ ผลงานแปลอันดับล่าสุดที่กำลังทำอยู่ คือ แปลตำราเรียนภาษาญี่ปุ่น^๑

^๑ ล้มภาษาณ์ จำลอง ศิคนาคะ, ๒๔ มีนาคม ๒๕๒๔.

ประวัติและผลงานของ น.นพรัตน์

น.นพรัตน์ มีชื่อสกุลจริงว่า อานนท์ ภิรมย์อนุกุล เกิดเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๔๔๑ ที่ตำบลจักรวรรดิ กรุงเทพมหานคร เป็นบุตรคนโตในจำนวน ๖ คน ของครอบครัว บิดามีอาชีพค้าขาย เริ่มเรียนหนังสือชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนประสาทปทุมมาเมื่อปี พ.ศ.๒๔๔๗ และเรียนชั้นมัธยมที่โรงเรียนวชิรศึกษา จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เมื่อปี พ.ศ.๒๔๐๖ ปัจจุบันยังเป็นโสด^๑

หลังจากจบการศึกษา บิดามารดาได้จ้างครูมาสอนพิเศษภาษาจีนเพิ่มเติมให้ที่บ้าน ด้วยต้องการให้สืบทอดอาชีพค้าขายต่อไป แต่น.นพรัตน์กลับสนใจการอ่าน การเขียนมากกว่า เพราะความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักเขียน น.นพรัตน์ได้พยายามเขียนเรื่องสั้นอยู่ระยะหนึ่ง แต่ไม่ประสบความสำเร็จจึงเปลี่ยนมาสนใจงานแปลหนังสือแทน น.นพรัตน์ชอบอ่านนวนิยายจีนกำลังภายในภาคภาษาจีนมาก^๒ เมื่ออ่านแล้วชอบเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังเพื่อนจึงชักชวนให้แปลออกมาเป็นภาษาไทย^๓ น.นพรัตน์จึงคัดแปลนวนิยายจีนกำลังภายในโดยใช้สำนวนภาษาแบบเดียวกับ ว.ณเมืองลุงแต่ไม่ประสบความสำเร็จจึงมาทำงานกับว.ณเมืองลุงที่สำนักพิมพ์เพลินจิตต์อยู่ระยะหนึ่งเพื่อศึกษาริธีแปล^๔ พ.ศ.๒๔๐๔ จึงได้แปลนวนิยายเรื่องแรกคือ กระป๋องมิด และเสนอขายให้กับสำนักพิมพ์เพลินจิตต์ ปรากฏว่าได้รับการต้อนรับจากผู้อ่านเป็นอย่างดีจึงได้แปลเรื่องอื่น ๆ ต่อมา เช่น กระพรรวนเลือด ขบวนการกระป๋อง จอกประลัย อัยเขี้ยวป้อ เรื่องที่มีผู้อ่านรู้จักมากที่สุดคือ อินทรีนางคหิ^๕ นอกจากนั้นยังได้แปลเรื่องชนะการประกวดนวนิยาย

^๑กรมศิลปากร, ประวัตินักเขียนไทย (กรุงเทพมหานคร: กรมศิลปากร, ๒๕๒๓), ๒: ๒๗.

^๒สุภวรรณ, "คนเขียนหนังสือ: น.นพรัตน์," สยามรัฐ (๒๖ ตุลาคม ๒๕๒๐): ๔.

^๓กรมศิลปากร, ประวัตินักเขียนไทย, ๒: ๒๗.

^๔ขจรฤทธิ์ รักพงศ์, "วิวัฒนาการของวรรณกรรมจีน, แบบจีนและเกี่ยวกับจีนในภาษาไทย," หน้า ๑๒๔.

^๕กรมศิลปากร, ประวัตินักเขียนไทย, ๒: ๒๗-๒๘.

จินกำลังภายในจากใต้หิ้งคือ พิรุณโลหิต วิมานवासนา ผลงานเรื่องที่ทำให้ น.นพรัตน์มีชื่อเสียงมากที่สุดคือ ผู้กล้าหาญคะนอง จากบทประพันธ์ของกิมย้ง ต่อมาจึงได้แปลผลงานของโก้วเล้ง อาทิเช่น วีรบุรุษสำราญ ลิ่งเฮาะเม้ง จับอึดนี้ ยอดขุนโจร หงส์ผงาดฟ้า ซาเสียวเยี้ย และ เดชอุกาบาต (เพชรฆาตดาวตก) เป็นต้น^๑ ผลงานของโก้วเล้งที่ น.นพรัตน์ชอบมากที่สุดคือ เดชอุกาบาตหรือเพชรฆาตดาวตก เพราะเป็นเรื่องที่มีลีลาการเขียนและแนวทางของความคิดที่แตกต่างจากเรื่องอื่น ๆ คือ ให้นักฆ่าอาชีพซึ่งเป็นคนเลวเป็นพระเอก^๒ ผลงานแปลเหล่านี้ทำให้ น.นพรัตน์ก้าวขึ้นมา เป็นนักแปลนวนิยายจินกำลังภายในชั้นแนวหน้าของไทยอย่างเต็มภาคภูมิ^๓ ผู้ที่ให้ความสนับสนุนในการแปลนวนิยายจินกำลังภายในแก่น.นพรัตน์มาโดยตลอดคือ แสงเพชร เสนีย์บัณฑิต นักเขียนบทภาพยนตร์จินกำลังภายในของบริษัทสยามโปรดักชั่น^๔

จุดมุ่งหมายในการแปลนวนิยายจินกำลังภายในของ น.นพรัตน์คือ เพื่อให้ความบันเทิงแก่นักอ่านทุกระดับชั้น ส่วนภาษาที่ใช้จึงต้องเป็นภาษาไทยที่เข้าใจง่าย ปัญหาในการแปลก็คือ การถ่ายทอดจากต้นฉบับเดิมให้เป็นภาษาไทยที่สมบูรณ์แบบที่สุดเพื่อให้ได้ทั้งเนื้อความที่สมบูรณ์และมีอรรถรส^๕ เนื่องจากต้นฉบับภาษาจีนมีจำนวนการเขียนซึ่งไม่เป็นที่คุ้นเคยกับนักอ่านไทย น.นพรัตน์จึงต้องใช้วิธีการแปลแบบสรุปความ ไม่อาจแปลตรงตัวได้ โดยเฉพาะในตอนที่เป็น การพรรณนาหรือเป็นคำร้อยกรองก็จำเป็นต้องถอดเอาแต่ใจความและตัดตอนให้สั้นลง บางครั้ง ต้นฉบับภาษาจีนที่ยาวเพียง ๑ บรรทัดกลับต้องแปลขยายความออกไปเกือบ ๑ หน้ากระดาษ^๖ สำหรับชื่อตัวละครซึ่งเป็นปัญหาแก่นักอ่านในการจดจำ น.นพรัตน์ได้พยายามหลีกเลี่ยงการใช้ชื่อ

^๑ ยอ ภูอักษร, "วรรณกรรมผู้ลี้มหรือยุทธจักรกำลังภายใน," หน้า ๖๗.

^๒ สุภวรรณ, "คนเขียนหนังสือ: น.นพรัตน์," หน้า ๔.

^๓ ยอ ภูอักษร, "วรรณกรรมผู้ลี้มหรือยุทธจักรกำลังภายใน," หน้า ๖๗.

^๔ สุภวรรณ, "คนเขียนหนังสือ: น.นพรัตน์," หน้า ๔.

^๕ กรมศิลปากร, ประวัตินักเขียนไทย, ๒: ๓๐.

^๖ ขรรค์ชัย รัชพงศ์, "วิวัฒนาการของวรรณกรรมจีน, แบบจีนและเกี่ยวกับจีนในภาษาไทย," หน้า ๑๒๔.

ภาษาจีนโดยใช้สมญาแทนชื่อเพื่อช่วยความทรงจำของผู้อ่าน

นักเขียนที่มีผลงานเป็นที่ชื่นชอบของน.นพรัตน์คือ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ยาขอบ กิมย้ง และโก้วเล้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช มีผลงานที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับน.นพรัตน์หลายเรื่องคือ สี่แผ่นดิน หลายชีวิต และ สามก๊กฉบับนายทุน^๑

น.นพรัตน์ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของนวนิยายจีนกำลังภายในว่า ถ้ามองอย่างผิวเผินนวนิยายจีนกำลังภายในเป็นเพียงเรื่องที่อ่านเพื่อความบันเทิงเท่านั้น แต่ถ้ามองอย่างลึกซึ้ง นวนิยายจีนกำลังภายในเป็น เรื่องที่แฝงปรัชญาของชีวิตโดยเฉพาะหลักคุณธรรมที่สอนไม่ให้ทำความชั่ว

ในส่วนที่เกี่ยวกับความสำเร็จของนักเขียน น.นพรัตน์กล่าวไว้ว่า นักเขียนจะสามารถประสบความสำเร็จได้ก็ต้องมีความพากเพียรพยายาม และการศึกษาค้นคว้าโดยไม่หยุดยั้งมาประกอบกับพรสวรรค์จึงจะสามารถ เขียนหนังสือได้อย่างมีจุดหมาย^๒

"น.นพรัตน์" เป็นนามปากกาเดี่ยวที่นักแปลผู้นี้ใช้มาตั้งแต่เริ่มเข้าสู่วงการแปล นวนิยายจีนกำลังภายใน^๓

ปัจจุบันงานหลักของน.นพรัตน์คือ แปลนวนิยายจีนกำลังภายในให้กับสำนักพิมพ์บรรณกิจ และหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ^๔

ประวัติและผลงานของว.ณเมืองลุง

ว.ณเมืองลุง มีชื่อสกุลจริงว่า ชิน บำรุงพงศ์ เกิดเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๔๗๒ ที่อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก เรียนหนังสือที่โรงเรียนจีนจบชั้นประถมที่จังหวัดพิษณุโลก ประมาณปี พ.ศ.๒๔๘๓ ได้เดินทางเข้ากรุงเทพมหานครทำงานที่ร้านค้าแถวท่าแขกพลับพลาไชย

^๑ สุภวรรณ, "คนเขียนหนังสือ: น.นพรัตน์," หน้า ๔.

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔.

^๓ "กรมศิลปากร, ประวัตินักเขียนไทย, ๒: ๓๑.

^๔ เรื่องเดียวกัน, ๒: ๒๗.

ทำอยู่ไม่นานก็เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ ดังนั้นจึงเดินทางกลับจังหวัดพิษณุโลกใน พ.ศ.๒๔๘๔ และมีโอกาสเรียนภาษาจีนต่อ เมื่อกระทรวงศึกษาธิการเปิดสอบวิชาครูประมาณปี พ.ศ.๒๔๘๔ ก็ได้เข้ามาสมัครสอบด้วย ปรากฏผลว่าสอบได้ประกาศนียบัตรครู ป. จากนั้นจึงไปสอนหนังสือที่อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา อยู่ได้ประมาณ ๑ ปีจึงย้ายไปสอนที่โรงเรียนอำเภอบ้านพิง จังหวัดชลบุรี อีกประมาณ ๑ ปีจึงกลับเข้ามาสอนที่กรุงเทพฯ โดยสอนภาษาจีนที่ตรอกจันทร์ ในช่วงกลางวันและสอนภาษาไทยที่โรงเรียนศึกษาวัดนาสามย่านในช่วงเวลาเย็นพร้อมทั้งทำหน้าที่เป็นครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ได้รับเงินเดือนเป็นจำนวน ๑,๐๔๐ บาท^๒ พ.ศ.๒๕๐๔ ลาออกไปเป็นเสมียนโรงไม้ที่จังหวัดพัทลุง พ.ศ.๒๕๐๖ เริ่มแปลนวนิยายจีนกำลังภายในและได้ยึดเป็นอาชีพตลอดมาจนถึงปัจจุบัน^๓

ว.ณเมืองลุง เป็นคนชอบอ่านหนังสือโดยเฉพาะเรื่องจีนทั้งที่เป็นฉบับภาษาจีนและฉบับภาษาไทย เมื่อไปทำงานที่จังหวัดพัทลุงจึงไม่มีเรื่องจีนให้อ่าน ในช่วงนั้น ว.ณเมืองลุงกำลังติดตามอ่านมังงะกรทยกภาคภาษาจีนอยู่ เมื่อได้เห็นมังงะกรทยกภาคภาษาไทยซึ่งจำลอง ศิศนาจะ เป็นผู้แปลและผู้อ่านติดกันมาก จึงได้ลองอ่านดูก็รู้ว่า เป็น เรื่องเกี่ยวกับฉบับภาษาจีนที่เขาอ่านอยู่ เขาแปลกใจที่หนังสือดังกล่าวมีสถิติการจำหน่ายสูง จึงเกิดความคิดที่จะแปลเรื่องจีนออกมาเป็นภาษาไทยบ้าง เขาจึงเดินทางเข้ากรุงเทพฯ และเสนอความคิดขออาสาที่จะแปลนวนิยายจีนกำลังภายในให้กับสำนักพิมพ์เพลินจิตต์ เจ้าของสำนักพิมพ์คือ นายเวช กระจุกฤกษ์ปฏิเสธ แต่นายชลิศ พรหมดำรงดี บรรณาธิการของสำนักพิมพ์ในขณะนั้นสนใจ และทดลองให้เขาแปลข้อความจากหนังสือพิมพ์จีนแล้วนำไปให้คนจีนซึ่งรู้จักภาษาไทยอ่าน เมื่อได้รับคำตอบว่าถูกต้อง นายเวช กระจุกฤกษ์จึงตกลงใจให้แปลนวนิยายจีนกำลังภายในเป็นตัวอย่าง ๑ เรื่อง ผลงานครั้งนี้ไม่เป็นที่พอใจของนายเวช กระจุกฤกษ์เพราะใช้จำนวนการแปลแตกต่างจากจำนวนที่จำลอง ศิศนาจะใช้ แต่นายชลิศ พรหมดำรงดีสนใจ และได้ขอร้องให้ทดลองจัดพิมพ์เป็นเล่มปกอ่อนออกจำหน่ายเพื่อสำรวจว่าผู้อ่านจะยอมรับหรือไม่ ปรากฏว่าขายดีมากต้องพิมพ์ซ้ำถึง ๒ ครั้ง คือพิมพ์เข้า ๖,๐๐๐

^๑ เรื่องเดียวกัน, ๒: ๗๔.
^๒ "คุยกับฉันแมนว.ณเมืองลุง," แบบ ๗ (มิถุนายน ๒๕๒๒): ๗๑.
^๓ ภิรมศิลป์, ประวัตินักเขียนไทย, ๒: ๗๔.

เล่ม บ่ายอีก ๒,๐๐๐ เล่ม ผลงานเรื่องแรกนี้คือ กระป๋องแก้ว^๑ จากบทประพันธ์ของ อ้อเล็งเซ็ง ความสำเร็จของเขาเนื่องมาจากความสนุกสนานของเนื้อเรื่อง และสำนวนการ แปลแบบใหม่ที่กระชับ น่าอ่าน^๒ เมื่อผู้อ่านให้การต้อนรับ ว.ฅเมืองลุงจึงได้แปลเรื่องอื่นต่อ ๆ มาและกลับไปลาออกจากงานที่จังหวัดพัทลุงมายึดอาชีพแปลนวนิยายจีนกำลังภายในอย่างเดียว ทุกเรื่องที่แปลได้มอบให้สำนักพิมพ์เพลนิจิตต์ เป็นผู้พิมพ์จำหน่ายโดยตลอด เมื่อสำนักพิมพ์เพลนิจิตต์ หยุดกิจการจึงได้มอบให้สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์นของ นายสุพล เตชะธาดา เป็นผู้พิมพ์จำหน่าย ต่อมาโดยตลอด^๓ ผลงานเรื่องแรกที่แปลให้ประพันธ์สาส์นคือ กระป๋องอมภ^๔

ปัจจุบัน ว.ฅเมืองลุงมีผลงานปรากฏออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งที่จัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม หนังสือปกอ่อน หนังสือปกแข็ง และที่ตีพิมพ์เป็นตอน ๆ ในหนังสือพิมพ์และนิตยสารต่าง ๆ เช่น เติลนิวส์ เติลใหม่ ปางชน ชีวิตต้องสู้ แมน จักรวาล เป็นต้น สำนักพิมพ์ที่พิมพ์เรื่องของ ว.ฅเมืองลุงในขณะนี้มียู่ ๓ แห่งคือ ประพันธ์สาส์น คลังวิทยา และบรรณาการ^๕ ผลงานของ ว.ฅเมืองลุงได้รับความนิยมในหมู่ผู้อ่านสูงมาก จากการสำรวจในปี พ.ศ.๒๕๒๒ หนังสือของ ว.ฅเมืองลุงมียอดพิมพ์จำหน่าย ๔,๐๐๐ เล่มต่อวัน ขายในกรุงเทพ ๔๐ % ต่างจังหวัด ๖๐ % สำหรับสถิติจำหน่ายตามแผงหนังสือในกรุงเทพ ปรากฏว่าหนังสือของว.ฅเมืองลุงมียอดจำหน่าย สูงกว่าหนังสือพิมพ์ที่มีชื่อเสียง ๒ ฉบับคือ ไทยรัฐ และเติลนิวส์ เช่น แผงหนังสือที่เก๋ฮิ้น เขาวราช หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมียอดจำหน่าย ๑๓๐ ฉบับต่อวัน หนังสือพิมพ์เติลนิวส์ ๔๐ ฉบับ ต่อวัน ในขณะที่หนังสือของว.ฅเมืองลุงมียอดจำหน่าย ๓๐๐ เล่มต่อวัน แผงหนังสือที่เอกมัย มียอดจำหน่ายหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ๔๐ ฉบับต่อวัน หนังสือพิมพ์เติลนิวส์ ๔๐ ฉบับต่อวัน หนังสือ ของว.ฅเมืองลุง ๑๒๐ เล่มต่อวัน แผงหนังสือที่สะพานควายจำหน่ายหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ๖๐

^๑ เรื่องเดียวกัน, ๒: ๔๐.

^๒ สุภาพ คล้ายจาย, "สัมผัสชีวิตและงานของว.ฅ เมืองลุง," แนวหน้า (๓๑ มีนาคม ๒๕๒๓): ๘.

^๓ กรมศิลปากร, ประวัตินักเขียนไทย, ๒: ๔๐.

^๔ "คุยกันฉันแมนว.ฅ เมืองลุง," หน้า ๓๒.

^๕ สัมภาษณ์ว.ฅ เมืองลุง, ๑๖ มีนาคม ๒๕๒๓.

ฉบับต่อวัน แต่จำหน่ายหนังสือของว.ฅเมืองลุงได้ ๑๒๐ เล่มต่อวัน^๑

หลังจากเรื่อง กระบี่ล้างแค้น ว.ฅเมืองลุงมีผลงานออกมาอีกมากมาย เช่น เทียนอุคเจีย ผู้กล้าหาญนิรมาย กำเทียนลก พิชิตสุริยัน เรื่องที่ทำให้ว.ฅเมืองลุงมีชื่อเสียงเพิ่มขึ้นคือ เขี้ยวฮือฮี้ จากบทประพันธ์ของโก้วเล้ง บทประพันธ์ของโก้วเล้งที่ว.ฅเมืองลุงได้แปลเป็นลำดับต่อ ๆ มาได้แก่ พิฆาตทรชน จอมโจรจอมใจ ฤทธิ์มีกลิ่น พยัคฆ์ร้ายบุ๋ม ใต้เงามัจจุราช อาวุธของโก้วเล้ง เหยี่ยวเคือนแก้ว คาบจอมภพ ผู้ยิ่งใหญ่ นกแก้วของขวัญ เหนือพสุธา ผีเสื้อของขวัญ และ จอมคาบหิมะแดง เป็นต้น^๒

การจักหาและคัดเลือกต้นฉบับนวนิยายจีนกำลังภายใน

ต้นฉบับภาษาจีนของนวนิยายจีนกำลังภายในนั้นได้มาจากหนังสือพิมพ์รายวันและหนังสือรายสัปดาห์ภาษาจีนที่มีจำหน่ายในประเทศไทย^๓ หนังสือพิมพ์รายวันและหนังสือเล่มจากฮ่องกง และได้หัว^๔ สำหรับหลักในการคัดเลือกเรื่องเพื่อนำมาแปล ว.ฅเมืองลุงทำการคัดเลือกเป็น ๒ ชั้นตอนคือ

- ๑. อ่านนวนิยายจีนกำลังภายในทุกเรื่องจนจบก่อนจะนำมาแปล เพื่อหลีกเลี่ยงการแปลซ้ำ เพราะมักมีการปลอมแปลงนวนิยายจีนกำลังภายใน โดยนำเรื่องที่ได้รับคามนิยมมากมาเปลี่ยนชื่อเรื่อง ชื่อนักเขียน ชื่อตัวละคร และชื่อสถานที่แล้วจัดพิมพ์ใหม่
- ๒. พิจารณาความเหมาะสมของเนื้อเรื่องอีกครั้งหนึ่งโดยคำนึงถึง
 - ๒.๑ ความต้องการของผู้อ่านแต่ละวัยเฉลี่ยกันไป เช่น เมื่อแปลเรื่องที่มีการต่อสู้กันเด่นเร้าใจสำหรับสนองความต้องการของวัยรุ่นแล้วก็จะแปลเรื่องที่แฝงหลักปรัชญา

^๑"คุยกันฉันแมนว.ฅ เมืองลุง," หน้า ๗๓.

^๒ยอ ภูอักษร, "วรรณกรรมบุ๋มหรือยุทธจักรกำลังภายใน," หน้า ๖๖.

^๓"คุยกันฉันแมนว.ฅ เมืองลุง," หน้า ๗๖.

^๔กรมศิลปากร, ประวัตินักเขียนไทย, ๒: ๘๓.

สำหรับผู้ใหญ่บ้าง^๑

๒.๒ ทิวาราชาเนื้อเรื่องคือ ต้องไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับราชสำนักหรือพงศาวดาร เพราะนวนิยายจีนกำลังภายในเป็นเรื่องของนักเลงนอกกฎหมาย มักมีการใช้ภาษาที่ไม่สุภาพ และต้องไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับการเมืองเพราะเป็นเรื่องที่ก่อให้เกิดอารมณ์เครียด ซึ่งผิดวัตถุประสงค์ของการแปลนวนิยายจีนกำลังภายในที่มุ่งให้ความบันเทิง เป็นสำคัญ

๒.๓ ต้องเป็นเรื่องที่ผู้อ่านจะได้รับทั้งประโยชน์และความสนุกสนาน^๒

ในการคัดเลือกมี ว.ณเมืองลุงมิได้คำนึงถึงชื่อเสียงของผู้ประพันธ์เรื่อง และเขายังเต็มใจที่จะสนับสนุนนักประพันธ์ใหม่ ๆ ที่มีความสามารถโดยนำเรื่องมาแปลเผยแพร่^๓ จากผลงานแปลทั้งหมด เรื่องที่ว.ณเมืองลุงชอบมากที่สุดมีอยู่ ๒ เรื่องคือ ฤทธิ์มีกลิ่น และ จอมตายหิมะแดง จากบทประพันธ์ของโก้วเล้ง เพราะเป็นเรื่องที่มีปรัชญาชีวิตแฝงอยู่มาก^๔

เนื่องจากต้นฉบับนวนิยายจีนกำลังภายในเขียนเป็นภาษาจีนกลาง ซึ่งสามารถอ่านเป็นภาษาแต้จิ๋วได้เพราะใช้อักษรแบบเดียวกัน ดังนั้นเพื่อให้เหมาะสมกับคนไทยซึ่งคุ้นเคยกับภาษาแต้จิ๋วมากกว่าภาษาจีนอื่น ๆ ในการแปลจึงใช้ชื่อตัวละคร ชื่อสถานที่ ฯลฯ เป็นสำเนียงจีนแต้จิ๋ว^๕ การแปลในระยะเริ่มแรกใช้วิธีแปลแล้วเขียน ต่อมาใช้พิมพ์ดีด เมื่อมีงานล้นมือมากจึงต้องเปลี่ยนเป็นแปลฮัดใส่เทป^๖ มีเลขานุการพิมพ์หน้าทีถอดเทปให้ ใน ๑ วันสามารถแปลได้ ๑ ม้วนเทป ขนาดความกว้าง ๗ นิ้ว ความยาว ๑,๒๐๐ ฟุต เทป ๑ ม้วนจะถอดข้อความได้หนังสือปกอ่อน ๑ เล่ม (๖ ยก) ว.ณเมืองลุงใช้เวลาทำงานวันละ ๔-๕ ชั่วโมงในช่วงบ่ายถึงเย็น สำหรับช่วงเช้าเป็นเวลาอ่านหนังสือต่าง ๆ และหนังสือพิมพ์ ในหนึ่งวันสามารถ

^๑"คุยกันฉันแมน ว.ณ เมืองลุง," หน้า ๗๒.

^๒นิพนธ์, "พบนักเขียน ว.ณ เมืองลุง," สกุลไทย ๒๔ (สิงหาคม ๒๕๒๑): ๔๑ และ ๓๒.

^๓สัมภาษณ์ ว.ณ เมืองลุง, ๑๖ มีนาคม ๒๕๒๓.

^๔กรมศิลปากร, ประวัตินักเขียนไทย, ๒: ๔๓.

^๕นิพนธ์, "พบนักเขียน ว.ณ เมืองลุง," หน้า ๓๒.

^๖สุภาพ คล้ายฉาย, "สัมผัสชีวิตและงานของ ว.ณ เมืองลุง," หน้า ๗๓.

แปลได้ประมาณ ๔-๕ เรื่อง^๑

สำหรับวิธีการแปล ถ้าเป็นเนื้อเรื่องจะแปลแบบจับใจความเนื่องจากในฉบับภาษาจีนนิยมคำเดินเรื่องยืดยาว และหักมุมจบหัวน ๆ ซึ่งนักอ่านไทยไม่ชอบจึงต้องมีการตัดและต่อเติมให้ถูกใจนักอ่าน ถ้าเป็นคำพูดจะแปลคำต่อคำเพราะมีคำพูดที่เป็นปรัชญาอยู่มาก แต่มีการตัดแปลงบ้างเพื่อให้คนไทยอ่านเข้าใจ^๒ ส่วนนวนภาษาที่ใช้ในการแปลจะเป็นแบบประยุกต์คือ เอาสำนวนเก่าผสมกับสำนวนของตนเองให้เก๋บ้างใหม่บ้างปนกัน และบางครั้งก็นำเอาสำนวนวรรณคดีมาใช้เพื่อให้น่าสนใจขึ้น จนกระทั่งการใช้สำนวนดังกล่าวได้กลายเป็นลักษณะเฉพาะตัวของ ว.ณเมืองลุงไป^๓ ซึ่งได้แบบอย่างสำนวนการเขียนลักษณะนี้มาจากเรื่อง ผู้ชนะสิบทิศ ของ "ยาขอบ" สามก๊กฉบับราชบัณฑิตยสถาน ของเจ้าพระยาพระคลัง (หน) และ สามก๊กฉบับนายทุน ของม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ชนะสิบทิศ ของ "ยาขอบ" จัดเป็นแม่แบบที่สำคัญที่สุด ว.ณเมืองลุงถือว่า "ยาขอบ" คือ ปุชณียบุคคล และ ผู้ชนะสิบทิศ คือ ปุชณียวัตถุที่จะต้องจดจำรำลึกไปชั่วชีวิต^๔

ว.ณเมืองลุงได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนวนิยายจีนกำลังภายในไว้หลายแห่ง ในแง่จุดอึดตัวของนวนิยายจีนกำลังภายในนั้น ว.ณเมืองลุงเห็นว่า ความนิยมของนักอ่านไทยแม้ว่าจะได้ลดน้อยลงเพราะนักอ่านทุกคนมีจุดอึดตัว แต่ก็จะมีกลุ่มผู้อ่านรุ่นใหม่เข้ามาทดแทน และมีกลุ่มนักอ่านอีกประเภทหนึ่งซึ่งอ่านทุกเรื่อง นักอ่าน ๒ ประเภทนี้ทำให้นวนิยายจีนกำลังภายในยืนหยัดต่อไปได้อีกเป็นเวลานาน^๕ เกี่ยวกับคำวิพากษ์วิจารณ์ว่า นวนิยายจีนกำลังภายในเป็นหนังสือที่ไม่มีคุณค่านั้น ว.ณเมืองลุงไม่ยอมรับโดยเชื่อในความจริงที่ว่า สิ่งใดที่อยู่มาได้เป็นระยะเวลาอันยาวนาน สิ่งนั้นจะต้องมีคุณค่าในตัวของมันเอง และนวนิยายจีนกำลังภายในก็อยู่มาได้เป็นเวลา

^๑"คุยกันฉันแหมน ว.ณ เมืองลุง," หน้า ๗๓.

^๒เรื่องเดียวกัน, หน้า ๗๔.

^๓กรมศิลปากร, ประวัตินักเขียนไทย, ๒: ๔๓.

^๔สุภาพ คสิขจาย, "สัมผัสชีวิตและงานของ ว.ณ เมืองลุง," หน้า ๘.

^๕"คุยกันฉันแหมน ว.ณ เมืองลุง," หน้า ๗๓.

หลายร้อยปีแล้ว ในขณะที่นวนิยายแนวอื่น เสื่อมสูญไปมากมาย^๑ ว.ณเมืองลุงกล่าวว่าอคติที่มีต่อ นวนิยายจีนกำลังภายในอาจเนื่องมาจาก เป็น เรื่องของการต่อสู้ล้างแค้นซึ่งไม่ถูกกับรสนิยมแต่ เรื่องทำนองนี้ก็ลึกลับน้อยลงไปแล้ว หรืออาจเนื่องมาจากการที่มีตัวละครมากเกินไป ผู้ที่ไม่คุ้นเคย จึงรู้สึกงง จำตัวละครไม่ได้ทำให้หมดความสนุกในการอ่าน^๒ สำหรับผู้ที่ชอบอ่านนวนิยายจีน กำลังภายในมักอ่านเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ และชอบหลักปรัชญาชีวิตที่แทรกในเนื้อเรื่อง^๓

ว.ณเมืองลุง เคยประสบปัญหาในการแปลหนังสือคือ หลัง เหตุการณ์วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๒๐ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำการตรวจค้นบ้านของนักศึกษาที่ต้องสงสัย ปรากฏว่าพบหนังสือ นวนิยายจีนกำลังภายในที่ว.ณเมืองลุงแปลอยู่แทบทุกบ้าน จึงได้เก็บหนังสือของเขาไปเป็นหลักฐาน เรียกตัวว.ณเมืองลุงไปพบ และสั่งห้าม เขียนหนังสือในช่วงนั้นโดยเด็ดขาด^๔

"ว.ณเมืองลุง" เป็นนามปากกาเดียวที่ใช้ในการแปลนวนิยายจีนกำลังภายในมาโดย ตลอด ชื่อหน้า "ว" ได้มาจากชื่อ "วิล" นามของหญิงคนรักคนแรก สำหรับ "ณเมืองลุง" ตั้ง มาจากชื่อจังหวัดพัทลุง เพื่อเป็นอนุสรณ์ที่เกิดแรงบันดาลใจให้แปลนวนิยายจีนกำลังภายในขึ้น ที่นั่น^๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑กรมศิลปากร, ประวัตินักเขียนไทย, ๒: ๘๓.

^๒ดิฉันท์, "พบนักเขียน ว.ณ เมืองลุง," หน้า ๓๒.

^๓เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๑.

^๔กรมศิลปากร, ประวัตินักเขียนไทย, ๒: ๘๓.

^๕"คุยกันฉันแมน ว.ณ เมืองลุง," หน้า ๗๑.

ภาคผนวก ง

บรรณนิทัศน์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำลอง ทัศนาคะ, ผู้แปล. มังกรทหกภาค ๑. ๑๐ เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร: บันดาลสาส์น, ๒๕๒๑. (ราคาชุดละ ๕๐๐ บาท).

ตัวเอกของเรื่องคือ ก๊วยเซ็ง ใช้ชีวิตวัยเด็กอยู่ในทะเลทรายภายใต้ความอุปถัมภ์ของเจงกิสข่าน (เตมูจิน) หัวหน้าเผ่ามองโกล บิดาของก๊วยเซ็งเสียชีวิตด้วยฝีมือของอ้วนจ้วนเสียด เชื่อพระวงศ์ชาวแมนจู ซึ่งเข้ามาครอบครองแผ่นดินจีนในขณะนั้น ก๊วยเซ็งได้เรียนวิชาฝีมือกับผู้กล้าหาญทั้งเจ็ด แห่งแคว้นกั๋งหน่ำ ต่อมาจึงเดินทางเข้าสู่แผ่นดินจีน เพื่อล้างแค้นให้บิดา จึงได้พบและรักสับซึ้งยังบุตรสาวของภูตร้ายตะวันออก นามฮึงเฮียะซือ ก๊วยเซ็งมีฝีมืออ่อนค้อย แต่โชคดี ได้ล้มเลียดงูเพิ่มกำลังภายในโดยบังเอิญ และได้เรียนวิชาฝีมือระดับสุดยอดจากยอดฝีมือของวงการยุทธจักร คือ อั้งซิดกง ผู้มีฉายาว่า ขอทานเทพยดา และจิ่วแป๊ะหง ผู้มีฉายาว่า ผู้เฒ่าเต็กคือ จนมีวิชาฝีมือเก่งกล้า นอกจากอ้วนจ้วนเสียด ศัตรูผู้ฆ่าบิดาแล้ว ยังมีผู้ที่ตั้งตนเป็นศัตรูของก๊วยเซ็งอีก ๒ คน คือ เฮียคัง บุตรชายของน้องร่วมสาบานของบิดาของก๊วยเซ็ง ซึ่งอ้วนจ้วนเสียดเลี้ยงไว้ในฐานะบุตรชาย และอ่าวเฮียงฮง ผู้มีฉายาว่า ศิษย์ร้ายตะวันตก ก๊วยเซ็งได้ช่วยเหลือประเทศจีนโดยช่วยป้องกันเมืองเซียงเฮียงไว้มิให้กองทัพมองโกลรุกรานเข้ามาในแผ่นดินซ่งได้ ประเทศจีนจึงมีความสงบสุขชั่วระยะหนึ่ง

_____, ผู้แปล. มังกรทหกภาค ๒. ๑๓ เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร: บันดาลสาส์น, ๒๕๒๐. (ราคาชุดละ ๖๕๐ บาท).

เฮียก๊วย เป็นบุตรชายของเฮียคัง น้องร่วมสาบานของก๊วยเซ็ง เป็นกำพร้า ได้รับความยากลำบากมาตั้งแต่เด็ก ได้พบกับอ่าวเฮียงฮง ภูตร้ายตะวันตก จึงได้รับถ่ายทอดวิชาฝีมือและได้เป็นบุตรบุญธรรมของอ่าวเฮียงฮง ภายหลังได้พบกับก๊วยเซ็งโดยบังเอิญ ก๊วยเซ็งจึงรับไปอุปการะไว้และส่งไปศึกษาวิชาฝีมือกับสำนักนักพรตตั้งเซียงเก็ง ของนักพรตช้วนจินก้า แต่ถูกกลั่นแกล้งอยู่เสมอ จึงหลบหนีเข้าไปในสำนักที่ฝิงศพโบราณ เจ้าของสำนักในขณะนั้นคือ เสียวเล็งนึ่งได้อุปการะไว้ ทั้งสองศิษย์วิชาฝีมือร่วมกันโดยเสียวเล็งนึ่งได้ถ่ายทอดวิชาจากคัมภีร์เจ็กฝิงซินเก็ง

ให้ บุคคลทั้งสองอาศัยอยู่ร่วมกันเป็นเวลานาน ช่วยเหลือซึ่งพากัน จนเกิด
 ความเห็นอกเห็นใจกัน และกลายเป็นความรักในที่สุด ต่อมาจึงได้แต่งงานกัน
 แล้วต้องพลัดพรากจากกันไป ๑๖ ปี โดยเสียวเล้งนึ่งหลบหนีไป เพราะถูกศิษย์
 แกร่ง ซึ่งเข้าใจว่ารักษาไม่ได้ ๑๖ ปี ให้ทั้งสองได้พบกันอีกครั้งหนึ่งและอยู่
 ด้วยกันตลอดมา สำหรับเขี้ยก้วยมีชีวิตที่ต้องผจญกับอุปสรรคนานาประการ แขน
 ขาวถูกพิษขาดด้วยฝีมือของก้วยฮู บุตรสาวคนโตของก้วยเซ็ง อย่างไรก็ตาม
 เขี้ยก้วยมีโชคดีในการฝึกวิชาฝีมือมาก ได้รับถ่ายทอดวิชาฝีมือจากยอดฝีมืออาวุโส
 ของยุทธจักรหลายท่าน เช่น อั้งฮิดกง ขอทานทางเหนือ อั้งเขี้ยะซือ กูตริ้วย
 ตะวันออก อาวเซียงฮง ศิษย์รายตะวันตก ฯลฯ เขี้ยก้วยจึงนำเอาไม่เด่นของ
 วิชาทั้งหมดมาผสมผสานกันเป็นวิชาฝีมือแนวใหม่ ผลงานสำคัญที่ได้รับการยกย่อง
 ของเขี้ยก้วยคือ ช่วยเหลือก้วยเซ็งและอั้งยังรักษาเมืองเซียงเซียงให้พ้นจากการ
 โจมตีของกษัตริย์มงโกล คือ พระเจ้ามงโกลฮ่องเต้ หรือพระเจ้าทงวันเทียนจง
 ฮ่องเต้ไว้ได้ถึง ๒ ครั้ง จนมีชื่อเสียงโด่งดังทั่วแผ่นดิน ได้รับสมญาว่า ซันเตียว-
 ต้าเวียบ (ผู้กล้าหาญนกรินทร์ยศที่ยิ่งใหญ่) พระเจ้ามงโกลฮ่องเต้สิ้นพระชนม์
 ในสนามรบ เมื่อเหตุการณ์สงบเขี้ยก้วยและเสียวเล้งนึ่งจึงปลีกตัวจากยุทธจักรไป
 ใช้ชีวิตอย่างสงบสุขด้วยกันตลอดชีวิต

น.นพรัตน์, ผู้แปล. จับฮิดนึ่ง. ๒ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๒๐.
 (ราคาชุดละ ๔๐ บาท).

เซียวจับฮิดนึ่ง (บุรุษชั้นดับสิบเอ็ดขั้นเซียว) เป็นยอดขุนโจรที่มีวิชาฝีมือเก่ง
 กล้า ซึ่งปล้นเฉพาะผู้ที่ร่ำรวยมาโดยการทุจริต มีสหายนีทคนหนึ่ง คือ ฮวงซีเฉียบ
 เซียวจับฮิดนึ่งถูกปรักปรำว่าเป็นโจรร้ายฆ่าผู้ไร้ความผิดจึงถูกตามล่าอยู่ตลอดเวลา
 ต่อมาได้รู้จักกับซิมเปยะกุน โจมสคราญที่หนึ่งแห่งแผ่นดิน ซึ่งเป็นคู่หมั้นของเสียง-
 เขี้ยเปยะ ผู้มีสมญานามว่า กงจ้อไร้ดำหนิ ทั้งสองร่วมผจญภัยด้วยกันจนเกิด
 ความรักขึ้น เซียวจับฮิดนึ่งและซิมเปยะกุนถูกชักนำไปเข้าสู่อาณาจักรจำลองของ
 เทพสวรรค์ (เซียวเซียวฮั่ว) ซึ่งแท้จริงแล้วเป็นคฤหาสน์กว้างใหญ่หลังหนึ่งฟ

เทพสำราญสร้างขึ้น เพื่อกักขังยอดฝีมือของวงการยุทธจักร โดยหลอกลวงว่า ยอดฝีมือเหล่านั้นได้กินยาอันย่อตัวให้มีขนาดเล็ก และถูกบรรจุเข้าไปอยู่ในเมือง ตึกตา ไม่สามารถหลบหนีออกมาได้ ในที่สุดเซียวจับอิดนึ่งและซิมเปียะทวนสามารถ หลบหนีออกมาได้ เซียวจับอิดนึ่งได้หวนกลับไปทำทนายขอประลองฝีมือกับเทพสำราญ ทั้งสองแยกไปต่อสู้กันตามลำพัง เรื่องจบลงโดยทุก ๆ คน ต่างมุ่งหวังว่าเซียว- จับอิดนึ่งจะได้ชัยชนะ และเผ้ารอคอยการกลับมาของจับอิดนึ่ง

ผู้แปล. ชาเสียวเอี้ย. ๓ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: บรรณาการ, ๒๕๒๑.
(ราคาชุดละ ๑๓๕ บาท).

ชาเสียวเอี้ย คือ นายเล็กคนที่สามของหมู่บ้านกระเป๋าทะเจ้า (ซึ่งเกี่ยวเนื่อง) ริมทะเลสาบเล็กจ้วยไอ้ว (ทะเลสาบวารเซียว) เชิงเขาจ้วยฮุ้นฮอง (ยอดเขาเมฆ มรกต) มีนามว่า เจี้ยเซียวฮอง เป็นฮัจจริยะแต่กำเนิด ได้รับยกย่องเป็นมือกระเป๋ ที่หนึ่งในแดนดิน เนื่องจากมีชื่อเสียงโด่งดังมากจึงมีผู้มาขอประลองฝีมือมากมาย เพื่อเพิ่มพูนชื่อเสียงให้กับตัวเอง เจี้ยเซียวฮองบังเกิดความเบื่อหน่ายต่อชื่อเสียง ลากยศ จึงแสวงตายและปลอมตัวเป็นคนพเนจรเร่ร่อนอยู่ในยุทธจักรในคราบของ "อาทิก" (มวงคล) ไม่ยอมต่อสู้กับใคร ใช้ชีวิตอยู่อย่างเจียมตัว จึงได้รับสมญาว่า "อาทิกที่ใช้ไม่ได้" อย่างไรก็ตาม เจี้ยเซียวฮองยังคงถูกตามรังควานจนต้องเปิด เผยโฉมหน้าที่แท้จริง ปรากฏว่าศัตรูที่ตามรังควานคือ อดีตภรรยาของเขา "ม่อฮังชิวชิว" ซึ่งตั้งตัวเป็นหัวหน้าขบวนการฝ้ายธรรม ใช้ชื่อว่า "จอมฟ้า" และบุตรชายของเขา "เซียวตี" หรือ "เจี้ยเซียวชิว" ม่อฮังชิวชิววางแผนกำจัด เจี้ยเซียวฮอง โดยวางแผนให้เจี้ยเซียวฮองประลองฝีมือกับจอมกระบี่ฮี้จับซา แต่ บุคคลทั้งสองเคยมีไมตรีผูกพันกัน ฮี้จับซาจึงไม่ฆ่าเจี้ยเซียวฮองแต่กลับฆ่าตัวตาย เจี้ยเซียวฮองประกาศเลิกใช้กระบี่ตลอดไป ม่อฮังชิวชิวปลิดตัวจากยุทธจักรและ หายสาบสูญไป

ผู้แปล. เพชรฆาตดาวตก. ๔ เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๒๑. (ราคาชุดละ ๒๐๐ บาท).

เรื่องเพชรฆาตดาวตกนี้เดิมใช้ชื่อเรื่องว่า เดชอุกาบาต เป็นเรื่องของมือสังหารอาชีพคนหนึ่ง นามว่า "เม่งแซฮุ้น" ผู้มีชีวิตประจูดาวตก ซึ่งรุ่งโรจน์อยู่ระยะหนึ่งแล้วดับวูบไป คือ เป็นมือสังหารที่มีชื่อเสียงโด่งดังมากและต่อมาดับชื่อเสียงของตัวเองโดยเลิกอาชีพมือสังหารไปใช้ชีวิตอย่างสงบกับ "เซียวเตียบ" (ผีเสื้อน้อย) ผู้เป็นภรรยา เม่งแซฮุ้นได้รับคำสั่งให้ไปสังหาร "เล่าแป๊ะ" แต่ทำไม่สำเร็จเพราะเขาได้กลายเป็นสหายผู้รู้ใจและบุตรเขยของเล่าแป๊ะ ชุนเจ็กแป๊ะ ผู้มีสมญาว่า "เล่าแป๊ะ" เพราะเป็นเสมือนญาติผู้ใหญ่สำหรับผู้ประสบความเดือดร้อนทุกคน ผู้ที่ทุกข์ร้อนสามารถเข้ามาพึ่งพิงขอความช่วยเหลือจากเล่าแป๊ะได้เสมอไม่ว่าจะเป็นเรื่องใด เล่าแป๊ะ เป็นผู้นำของกลุ่มอิทธิพลกลุ่มหนึ่ง และมีผลประโยชน์ขัดแย้งกับอีกกลุ่มอิทธิพลหนึ่ง ต่อมาถูกลูกน้องคนสนิททรยศ แต่ในที่สุดเล่าแป๊ะสามารถปราบผู้ทรยศได้โดยมีเม่งแซฮุ้นให้ความช่วยเหลือ

ผู้แปล. หงส์ผงาดฟ้า. ๑๐ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๒๑. (ราคาชุดละ ๔๒๐ บาท).

เป็นเรื่องราวของเล็กเซียวหงส์ (หงส์น้อย) ยอดฝีมืออันดับหนึ่งของวงการยุทธจักร ผู้มีความเฉลียวฉลาด และมีนิสัยชอบช่วยเหลือผู้อื่น จึงมักได้รับการขอความช่วยเหลือในการสืบสวน คดีคล้ายคดีต่าง ๆ เล็กเซียวหงส์มักปฏิบัติงานตามลำพังเสมอ แต่บางครั้งจะมีเพื่อนสนิทคือ ฮวยมัวเล่า คนตาบอดซึ่งมีจมูกที่ปราดเปรียวและมีวิชาฝีมือเก่งกล้า และไซมิ่งชวยเสาะ (เป่าหิมะ) มือกระบี่ที่มีฝีมือยอดเยี่ยม เนื้อเรื่องของหงส์ผงาดฟ้าแบ่งเป็นตอน ๆ ตอนหนึ่งกล่าวถึงการคดีคล้ายคดี ๆ หนึ่ง แต่ละตอนแยกเป็นเอกเทศ แต่มีส่วนต่อเนื่องกัน มีทั้งหมด ๖ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เล็กเซียวหงส์

ตอนที่ ๒ จอมโจรปีกดอกไม้

ตอนที่ ๓ สองนักสู้ผู้ยิ่งใหญ่

ตอนที่ ๔ บ่อนพนันเบ็ดเงิน

ตอนที่ ๕ หมู่ตึกภูติพราย

ตอนที่ ๖ เกาะมหาภัย

ตอนที่ ๑ เล็กเซียวหงส์ เล็กเซียวหงส์ได้รับการขอร้องจากเจ้าอินทรี

กิมก๊ก เจ้าผู้ครองประเทศกิมก๊ก ซึ่งถูกรุกรานล่มสลายไปแล้วให้ช่วยติดตามสังหาร
ขุนนางทรยศ ๓ คน ซึ่งหลบหนีมาอยู่ในแผ่นดินตงจ้วน (ประเทศจีนตอนกลาง)
และทวงลมบัลลังก์ที่ขุนนางทั้ง ๓ คน ยักยอกไว้กลับคืนมา ปรากฏว่า ในขณะนั้นขุนนาง
ทรยศทั้ง ๓ คน มีฐานะทางสังคมสูงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๑ ใน ๓ เป็นสหาย
ของเล็กเซียวหงส์ คือ มหาเศรษฐีศักฮิว อย่างไรก็ตาม เล็กเซียวหงส์ดำเนินการ
ครั้งนี้ได้สำเร็จ โดยได้รับความช่วยเหลือจากฮวยมั่วแล้ว และไข่มิ่งช่วยเสาะ

ตอนที่ ๒ จอมโจรปักคอกไม้ กิมเกาเล้งเป็นมือปราบฝีมือเยี่ยมของกรม
การเมือง ได้ปราบปรามโจรผู้ร้ายมามากมาย จึงเกิดความคิดที่จะสร้างคตีสะเทือน
ขวัญที่ไม่มีผู้ใดกล้าคิดขโมยได้ขึ้นคตีสี่หนึ่ง กิมเกาเล้งปลอมตัวเป็นโจรปักคอกไม้ ออก
ปล้นสดมภ์เฉพาะบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการยุทธจักร และสร้างสถานการณ์ป้ายสี
ให้เล็กเซียวหงส์ ซึ่งกิมเกาเล้งเชิญให้มาช่วยคลี่คลายคดีเข้าใจว่าจอมโจรปัก-
คอกไม้ คือ กงซุนตัวเนี้ย หัวหน้าขบวนการรณรงค์แก้แค้น ในที่สุด เล็กเซียวหงส์
ยังคงสามารถคลี่คลายคดีนี้ได้ โดยอาศัยข้อสันนิษฐานจากหลักฐานเล็ก ๆ น้อย ๆ
ซึ่งเกิดจากความชะล่าใจของกิมเกาเล้งเอง

ตอนที่ ๓ สองนักสู้ผู้ยิ่งใหญ่ เรื่องเกิดขึ้นเมื่อเจ้านครเมฆขาวและไข่มิ่ง-
ช่วยเสาะนักประลองกระบี่กันที่วังต้องห้ามของฮ่องเต้ เพื่อช่วงชิงความเป็นจอม
กระบี่แห่งยุค แต่แท้จริงแล้วการประลองกระบี่ครั้งนี้เป็นที่สร้างขึ้นเพื่อตึงดูความ
สนใจของผู้คนเท่านั้น เบื้องหลังการประลอง คือ แผนการลอบปลงพระชนม์
ฮ่องเต้ ซึ่งราชบุตรหักฉิมเป็นต้นคิด โดยมีขันทีเหิงแฉะและเจ้านครเมฆขาวให้ความ
ช่วยเหลือ เล็กเซียวหงส์ได้เข้ามาพัวพันในเหตุการณ์ครั้งนี้ เพราะเจ้านคร

เมฆขาวและไข่มิ่งช่วยเสาะต่างก็เป็นสหายสนิทของเล็กเขียวหงส์ ในการประลอง
 เจ้านครเมฆขาวได้ส่งตัวปลอมที่ผ่านการตกแต่งให้ดูว่าได้รับบาดเจ็บมาแทน ไข่มิ่ง-
 ช่วยเสาะจึงไม่ยอมต่อสู้ แต่ศัตรูของเจ้านครเมฆขาว ซึ่งหาโอกาสล้างแค้นให้น้อง
 ชายอยู่ได้ฆ่าเจ้านครเมฆขาวตัวปลอมตาย ก่อนตายเจ้านครเมฆขาวตัวปลอมได้
 เปิดเผยโฉมหน้าที่แท้จริงให้ทุกคนได้ทราบ เล็กเขียวหงส์จึงเข้าใจเบื้องหลังของ
 การประลองกระบี่และเข้าไปช่วยเหลือองค์เต้จากการลอบประทุษร้ายของเจ้านคร-
 เมฆขาวได้ทันทั้งที เมื่อกระทำการไม่สำเร็จ เจ้านครเมฆขาวจึงหนีและไปพบ
 กับไข่มิ่งช่วยเสาะ ในระหว่างทาง ทั้งสองต่อสู้กัน เจ้านครเมฆขาวเสียชีวิต

ตอนที่ ๔ บ่อนพนันเบ็ดเงิน เป็นการแย่งชิงป้ายจอมฤๅต ลัญญลักษณ์สูงสุด
 ของนิกายอสุรประจิมระหว่างบึงเจ๊กป่วยสหายคนหนึ่งของเล็กเขียวหงส์กับสาม
 สหายวัดณะผู้ศรัทธาของนิกายอสุรประจิม เนื่องจากผู้ที่สามารถครอบครองป้าย
 จอมฤๅตจะได้เป็นประมุขนิกายอสุรประจิม ซึ่งเป็นขุมกำลังขนาดใหญ่มีอำนาจมาก
 เมื่อจอมฤๅตประจิม ประมุขนิกายเสียชีวิต บุตรชายเขาได้ขึ้นเป็นประมุขแทนและ
 ได้นำเอาป้ายจอมฤๅตไปเสียพนันที่บ่อนพนันเบ็ดเงินของน้ำจู้จ้อ (คนเคราคราม)
 พี่เขยของบึงเจ๊กป่วย บึงเจ๊กป่วยและน้ำจู้จ้อสร้างสถานการณ์ขึ้นว่า ป้ายจอมฤๅต
 ถูกลิ้เฮียภรรยาเก่าของน้ำจู้จ้อขโมยไป และบีบบังคับให้เล็กเขียวหงส์ออกติดตาม
 ป้ายจอมฤๅตคืนมา แต่เล็กเขียวหงส์สามารถสืบพบความจริงว่าการสูญหายของ
 ป้ายจอมฤๅตเป็นแผนการของบึงเจ๊กป่วย และแท้จริงแล้วจอมฤๅตประจิม ประมุข
 นิกายอสุรประจิมมิได้เสียชีวิต แต่แสร้งตายเพื่อกำจัดคนทรยศของนิกาย ในที่สุด
 เล็กเขียวหงส์ฆ่าบึงเจ๊กป่วยและจอมฤๅตประจิมฆ่าสามสหายวัดณะได้สำเร็จ

ตอนที่ ๕ หมู่ตักฤๅตพราย เมื่อวงการยุทธจักรเกิดขบวนการหมู่ตักฤๅตพราย
 ซึ่งเป็นหน่วยงานฝ่ายอธรรมขึ้น เล็กเขียวหงส์จึงร่วมมือกับไข่มิ่งช่วยเสาะสืบหา
 ข้อเท็จจริง โดยได้เกลี้ยกล่อมให้จอมขโมยชิงเตี้ยะแซ (ปลิดคาร) และฮวยมัว-
 เล้าช่วยเหลือด้วย เล็กเขียวหงส์สร้างสถานการณ์ว่า เป็นขู่กับภรรยาของ
 ไข่มิ่งช่วยเสาะจึงถูกไข่มิ่งช่วยเสาะตามล่าต้องหลบหนีออกซ่อนเพื่อให้สามารถเข้า

ไปร่วมในขบวนการหมู่ตึกภูตพรายได้ และได้สืบทอดความจริงว่า เจ้าพ่อดาบเก่า
 ประมุขขบวนการหมู่ตึกภูตพรายคือ บักเต้าหิน ผู้อาวุโสของสำนักบู๊ตึ้ง แต่ไม่มีผู้ใด
 ยอมเชื่อ บักเต้าหินยังได้สร้างเสริมบารมีให้ตัวเองโดยให้ลูกน้องคนสนิทปลอม
 เป็นเจ้าพ่อดาบเก่าและบักเต้าหินได้สังหารเสีย เยียบเสาะ บุตรสาวของ
 บักเต้าหิน ซึ่งรู้จักพ่อแต่เพียงในนามของเจ้าพ่อดาบเก่า จึงโกรธแค้นบักเต้าหิน
 มาก ต่อมาเจ้ายั้งเจ้าสำนักบู๊ตึ้ง เสียชีวิตกระทันหัน โดยไม่ได้แต่งตั้งผู้สืบตำแหน่ง
 ต่อไป ตำแหน่งเจ้าสำนักบู๊ตึ้งจึงตกเป็นของบักเต้าหิน ผู้อาวุโสของพรรค ในวัน
 เข้ารับตำแหน่งเจ้าสำนัก บักเต้าหินถูกเยียบเสาะบุตรสาวของตนฆ่าตายด้วย
 ความแค้น

ตอนที่ ๖ เกาะมหาภัย คดีร้ายนี้เกิดขึ้น เมื่อยอดฝีมือของสำนักคุ้มกันภัย
 ๑๐๓ คน หายสาบสูญไปอย่างลึกลับพร้อมกับอัญมณีที่คุ้มกัน มูลค่า ๓,๕๐๐ หมื่นตำลึง
 ทำให้สำนักคุ้มกันภัยที่ใหญ่ที่สุด ๑๓ สำนักต้องล้มละลาย คดีนี้เป็นผลงานของเจ้า-
 สันติไมตรี ซึ่งต้องการโค่นล้มราชบัลลังก์กษัตริย์ เพื่อขึ้นครองอำนาจแทน เจ้า-
 สันติไมตรีได้ชักนำชาวญี่ปุ่นชื่อ โทโยโทมิ ฮิเดโยชิ มาเป็นกำลังสำคัญในการ
 ครั้งนี้ การปล้นสินค้ารายนี้ก็เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการกบฏ เจ้าสันติไมตรีส่ง
 สินค้าที่ปล้นได้ลงเรือไปยังเกาะมหาภัย ซึ่งเป็นเกาะร้างกลางทะเลที่เจ้าสันติไมตรี
 ไปสร้างชุมกำลังไว้เพื่อส่งสินค้าไปให้โทโยโทมิ ฮิเดโยชิ ที่เกาะพูซิง (ญี่ปุ่น)
 เล็กเชี่ยวชาญได้สืบทราบแผนการครั้งนี้ทั้งหมดและทำการขัดขวาง เจ้าสันติไมตรี
 จึงคิดฆ่าปิดปากเสีย แต่ยังมีทันคำเตือนการก็มีพระราชโองการจากกษัตริย์องค์
 ปัจจุบันมาถึง เจ้าสันติไมตรีว่ากษัตริย์ทรงล่วงรู้แผนการของเจ้าสันติไมตรีทั้งหมด
 แล้วเห็นแก่ความดีความชอบที่เคยทำมา จึงเพียงให้เจ้าสันติไมตรีฆ่าตัวตาย จะ
 ไม่สืบสาวความผิดกับทายาทและครอบครัว เจ้าสันติไมตรีตระหนักว่าแผนการ
 ล้มเหลวจึงฆ่าตัวตายเพื่อรักษาชื่อเสียงเกียรติภูมิไว้ สินค้าและคนที่หายไปจึงได้
 กลับคืนมาอย่างครบถ้วน

ผู้แปล. อุยเชียวป้อ. ๑๐ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๒๒.
(ราคาชุดละ ๖๐๐ บาท).

ตัวเอกของเรื่องคือ อุยเชียวป้อ (วิเศษน้อยแซ่อุย) ถือกำเนิดในชองคณิกาเมืองเชียงจิว มารดาเป็นนางคณิกา บิดาไม่ปรากฏ วันหนึ่งได้ช่วยเหลือยอดฝีมือผู้หนึ่งชื่อเม้าจับโป๊โดยบังเอิญ และได้ติดตามเม้าจับโป๊เข้าสู่เมืองหลวง โชคชะตาชักนำให้ได้เข้าสู่วังหลวง และปลอมตัวเป็นขันทีจนได้รู้จักกับนุระหนุ่มผู้หนึ่ง ภายหลังจึงทราบว่า เป็นกษัตริย์คังฮี้แห่งราชวงศ์เซ็ง และกลายเป็นที่โปรดปรานของกษัตริย์ ต่อมาได้ใช้เล่ห์กลอุบายสังหารแม่ทัพเมียงไป ซึ่งเป็นศัตรูชาวฮั่น ได้รับตำแหน่งเป็นหัวหน้าหน่วยไพรมรกตของสมาคมฟ้าดินและกราบไหว้ตั้งถึงน้ำประมุขสมาคมเป็นอาจารย์ ได้รับคัมภีร์สุดยอดวิชาฝีมือแต่มีนิสัยเกียจคร้านจึงมีวิชาฝีมืออ่อนด้อย เนื่องจากเป็นที่โปรดปรานของกษัตริย์คังฮี้ จึงได้รับมอบภาระหน้าที่ให้ออกไปปฏิบัติในที่ต่าง ๆ ตลอดเวลา ต้องเผชิญภัยต่าง ๆ นานา แต่ก็สามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ทุกครั้ง โดยอาศัยการประจบสอพลอ การใช้เล่ห์เหลี่ยมกลอุบาย ความเจ้าชู้เสเพล และความสามารถในเชิงพนัน เรื่องจบลงเมื่อ กษัตริย์คังฮี้ และสมาคมฟ้าดินต่างบังคับให้อุยเชียวป้อต้องทรยศอีกฝ่ายหนึ่ง อุยเชียวป้อจึงนำภรรยา ๗ คน และมารดาหลบหนีไปใช้ชีวิตสงบสุขตามลำพัง

ว.๗ เมืองลุง, ผู้แปล. กระบี่ล้างแค้น. ๑๐ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น, ๒๕๒๐. (ราคาชุดละ ๔๐๐ บาท).

ตัวเอกของเรื่องคือ ฉิ่งวันเพ็ง มีความแค้นที่บิดามารดาและอาจารย์ถูกฆ่าตายจึงสละบวชเข้าไปในวัดเสียวลิ้ม เพื่อขโมยคัมภีร์วิชาฝีมือสำคัญของวัดเสียวลิ้ม แม้ว่าจะขโมยไม่สำเร็จแต่ก็โชคดีได้รับถ่ายทอดวิชาฝีมือจากหลวงจีนอาวูโส ซึ่งถูกคุมขังอยู่พร้อมทั้งได้กระบี่วิเศษ คือ กระบี่ตีฆาตกรมาด้วย ความสำคัญของกระบี่เล่มนี้อยู่ที่ฝักกระบี่ ซึ่งแกะสลักแปลนของสุสานฮั่นเดียวตาย (โกวตักจือหมอ) ไว้ สุสานนี้เป็นสถานที่เก็บรักษาวัตถุล้ำค่า คือ แจ็กเซียม (จักจั่นหยก) และ

กิมเตียบ (ผีเสื้อทอง) ซึ่งชาวยุทธจักรต้องการได้เป็นกรรมสิทธิ์ ปรากฏว่า แม่
 รัตนลำค่าจะมีอยู่จริง แต่ก็นำมาใช้เป็นสิ่งที่ล่อให้ชาวยุทธจักรบุกเข้าไปในสุสานซึ่ง
 เจ้าของสุสานสร้างไว้เพื่อทำร้ายชาวยุทธจักรเท่านั้น เพราะในสุสานเต็มไปด้วย
 กลไกกับดักที่อันตราย ผู้ที่เข้าไปในสุสานมีชีวิตรอดกลับออกมาได้ยากมาก อย่าง
 ไรก็ตาม นี้อัจฉริยะและชาวยุทธจักรกลุ่มหนึ่งสามารถบุกเข้าไปในสุสานได้ นี้อ-
 จฉริยะได้พบและต่อสู้กับศัตรูผู้สังหารบิดามารดาและอาจารย์ในสุสานนี้ การต่อสู้
 ครั้งนี้เพียงปรากฏผลแพ้นะเท่านั้น และนี้อัจฉริยะเป็นฝ่ายชนะ เนื่องจากมีศัตรู
 อื่น ๆ รายล้อมอยู่ คู่แค้นทั้งสองจึงกลับต้องร่วมมือกันต่อสู้กับศัตรูคนอื่น ๆ เรื่อง
 จบลงโดยนี้อัจฉริยะต่อสู้กับเจ้าของสุสาน เพื่อผดุงคุณธรรมให้กับวงการยุทธจักร
 และต้องเสียชีวิตไป ศัตรูของนี้อัจฉริยะต่างสำนึกผิดและกลับตัวได้

ผู้แปล. จอมโจรจอมใจ. ๗ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สำสัน,
 ๒๕๒๐. (ราคาชุดละ ๒๔๐ บาท).

ตัวเอกคือ ขอลี้วเสียง (เหลือกลิ่นหอมแซ่ซอ) อาศัยอยู่ในเรือใบสามเสา
 ลำหนึ่ง พร้อมด้วยครูฝึกสามนาง ขอลี้วเสียงเป็นขุนพลในหมู่โจร มีฝีมือยอดเยี่ยม
 ในการปล้นชิงทรัพย์ ก่อนออกปล้นทุกครั้งจะบอกให้เจ้าทรัพย์รู้ตัวก่อนเสมอ และ
 แม้จะมีการบ่อนกั้นที่รัดกุมเพียงใดก็จะทำการจนได้ประสบความสำเร็จ มีนิสัยไม่
 ชอบฆ่าคนแต่ชอบช่วยเหลือผู้ที่ประสบความสำเร็จเพื่อหรร่อน ถ้าเกิดคดีที่เป็นปริศนาขึ้นใน
 ยุทธจักร ขุนพลผู้นี้จะออกสืบเสาะหาเค้ามูลและคลี่คลายคดีนั้น ๆ จนสำเร็จ ซึ่ง
 บางครั้งกระทำโดยลำพัง บางครั้งมีสหายคู่ใจคือ โอ้วทิววย (ออกไม้เหล็ก)
 ช่วยเหลือ เนื้อเรื่องแบ่งออกเป็นตอน ๆ แต่ละตอนก็เป็นการคลี่คลายคดี ๆ หนึ่ง
 ตัวอย่างเช่น ตอน "กลิ่นหอมในทะเลเลือด" เรื่องเปิดฉากโดยยอดฝีมือในยุทธ-
 จักรหลายคนถูกฆ่าตาย และทิ้งศพลอยน้ำมา ขอลี้วเสียงได้พบโดยบังเอิญและยังถูก
 สงสัยว่าเป็นฆาตกร เขาจึงต้องออกสืบหาความจริง ในที่สุดจึงพบว่าฆาตกรคือ
 เมี้ยวเจ็ง (หลวงจีนเลิศพิศดาร) นามว่า บ้อฮวย (ไม่มีดอกไม้) และนำแก๊งเล็ง
 ประมุขพรรคกระยาจก เพราะต้องการครองความเป็นใหญ่ในยุทธจักร บ้อฮวยและ

นำแก๊งเลี้ยงเป็นบุตรของเตียนบึงจับซีนึ่ง ชาวญี่ปุ่น ซึ่งเดินทางมาประเทศจีนเพื่อหวังสร้างความเป็นใหญ่ แต่ไม่ประสบความสำเร็จต้องเสียชีวิต บุตรชายทั้งสองจึงसानปถิธานของบิดาค่อมมา แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จอีก เพราะขอลี้วเสียงชัคขวางไว้ได้

ผู้แปล. เชียวฮือฮือ. ๑๔ เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น, ๒๕๒๑. (ราคาชุดละ ๗๐๐ บาท).

เป็นเรื่องของพี่น้องฝาแฝด ๒ คน คือ ฮวยบ้อฮวย (ตอกไม้ไร้คำพิน) และ เชียวฮือฮือ (ลูกปลาน้อย) บิดามารดาของทั้งสองถูกสังหารโดยเจ้าของวังฮือฮวย-แก๊ง (ตอนท่อบุปผา) ซึ่งต้องการแก้แค้น เนื่องจากไม่สมหวังในรักกับบิดาของตัวเอง และยังนำฮวยบ้อฮวยผู้เป็นพี่ชายไปเลี้ยง อบรมสั่งสอนวิชาฝีมือให้เพื่อให้ทั้งสองกลับมาฆ่ากันเอง สำหรับเชียวฮือฮือเติบโตขึ้นในหุบเขาคนดูโดยการอบรมสั่งสอนของสิบจอมโหดแห่งยุค จึงมีนิสัยลอกกลิ้ง เจ้าเล่ห์เต็มไปด้วยกลยุทธ์ต่าง ๆ ในที่สุดแผนการที่จะให้พี่น้องฆ่ากันเองต้องล้มเหลว เพราะเชียวฮือฮือเป็นผู้ทำลายแผนการ พี่น้องทั้งสองได้รู้จักกัน เรื่องยุติลงด้วยการยึดถือหลัก "เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร"

ผู้แปล. พยัคฆ์ล่าพอง. ๔ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น, ๒๕๒๑. (ราคาชุดละ ๓๖๐ บาท).

ชิมเซ่งฮือ เป็นอัจฉริยะมือกระบี่ที่ใช้กระบี่มือซ้าย มีชื่อเสียงโด่งดังมาก คำเนินอาชีพน่าพ่อดำ แต่เนื่องจากต้องการสร้างฐานะให้เป็นปึกแผ่น จึงปลอมตัวเป็นมือสังหารอาชีพใช้ชื่อว่า ซุนอู ฉายา ซึนเกี่ยมชัวะชิว (มือสังหารกระบี่เงิน) และใช้กระบี่มือขวาแทน เพื่อมิให้ใครจดจำได้ รับสังหารเฉพาะบุคคลชั่วร้าย ยึดอาชีพมือสังหารได้ ๔ ปี จนมีฐานะมั่งคั่งจึงตกลงใจเลิกอาชีพนี้ เขาได้พบความจริงว่าภรรยาอกใจเพราะความว้าเหว่ เมื่อความลับถูกเปิดเผย ภรรยาจึงฆ่าตัวตาย แต่ซุนเป็นนักฆ่าคนเดียวใน "๑๓ มือสังหาร" ได้ส่งคนมารังควาน ชิมเซ่งฮือจึงสังหารผู้เสีย และออกตามล่า ๑๓ มือสังหารด้วยความแค้น โดยใน ๑๓ มือสังหารได้

ยกเว้นบุคคลผู้หนึ่ง คือ โป้วอิงปวย (ผีเท้าป่านวันบิน) เพราะเป็นมือสังหาร
เพียงในนามเท่านั้น และทั้งสองเกิดความผูกพันที่ลึกซึ้งต่อกัน หลังจากการ
ล้างแค้น ชิมแข่งฮี้เดินทางเร่ร่อนไปในยุทธจักรตามลำพัง ระหว่างทางได้ทำ
หน้าที่ผดุงคุณธรรม ช่วยเหลือผู้ประสบทุกข์ร้อน และช่วยคลี่คลายคดีสำคัญ ๆ ให้
กับทางราชการ ในที่สุดเกิดความเบื่อหน่ายต่อสภาพของวงการยุทธจักรที่เต็มไปด้วย
ด้วยการชิงดีชิงเด่น ความชั่วร้ายต่าง ๆ จึงตกลงใจถอนตัวจากยุทธจักรไปใช้
ชีวิตสงบสุขกับโป้วอิงปวย

ผู้แปล. ฤทธิ์มีดสั้น. ๖ เล่ม. กรุงเทพมหานคร: ประพันธ์สาส์น, ๒๕๑๙.
(ราคาชุดละ ๓๖๐ บาท).

เป็นเรื่องของตัวเอก ๒ คน คือ ลีคิมฮวง ผู้มีฉายาว่า เขียวลีปวยตอ
(มีดบินสั้นน้อย) และอาฮวย ลีคิมฮวง กำเนิดในตระกูลขุนนาง สอบได้ตำแหน่ง
ถ้าฮวย^๑ มีวิชาฝีมือสูงส่งเป็นที่เกรงกลัวของชาวยุทธจักร เพราะมีดบินในมือของ
ลีคิมฮวงไม่เคยพลาดเป้า ต่อมาได้ลาออกจากราชการ ต้องยกหญิงคนรักให้แต่งงาน
กับที่ร่วมสาบาน เพื่อตอบแทนบุญคุณที่เคยช่วยชีวิต พร้อมทั้งยกบ้านให้ครอบ
ครอง ตัวเองออกเร่ร่อนในวงการยุทธจักร ประพฤติตนเป็นคนเสเพล ไม่ยอม
เปิดเผยตัว และไม่ยอมแสดงฝีมือโดยไม่จำเป็น เพราะเบื่อหน่ายลาภยศชื่อเสียง
แต่เนื่องจากมีชื่อเสียงโด่งดังมาก จึงถูกตามล่าสังหารอยู่เสมอ เพราะถ้าใครฆ่า
ลีคิมฮวงได้จะกลายเป็นยอดฝีมือของวงการยุทธจักร และสามารถครอบครอง
ยุทธจักรได้โดยปราศจากผู้ขัดขวาง สำหรับอาฮวย เป็นเด็กหนุ่มเติบโตจากป่าเขา
มีเพลงกระปี่ที่รวดเร็วที่สุดในยุทธจักร เข้าสู่ยุทธจักรเพื่อแสวงหาชื่อเสียง เป็น
เพื่อนตายของลีคิมฮวง ทั้งสองได้ร่วมมือกันสืบเสาะจนรู้ความจริงว่า โจรบัว-
ฮวยเต้า (ดอกเหมย) ที่กำลังอาละวาดอยู่ในยุทธจักร คือ ลิมเซียนฮี้ โฉม

^๑ เป็นตำแหน่งบังคับติดหน้าบัลลังก์กษัตริย์ มีทั้งหมด ๓ ตำแหน่ง คือ จอหงวน ปางัง
และถ้าฮวย

สคราญอันดับหนึ่งของแผ่นดิน อาฮุยและลีมเซียนฮี้ ได้ปลุกตัวไปใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน ตามลำพัง วงการยุทธจักรจึงสงบสุขชั่วระยะหนึ่ง ต่อมา เชียงจิวกิมฮัง ผู้มีฉายาว่า เล่าทงส์ฮ้วง (ห้วงมังกรหงส์) ได้ก่อตั้งพรรคกิมจี๊ง (เหรียญทอง) ขึ้น เพื่อหวังครอบครองยุทธจักร ลีคิมฮวงและอาฮุยจึงต้องร่วมมือกันอีกครั้งหนึ่ง ในที่สุด ลีคิมฮวงและเชียงจิวกิมฮัง ได้ต่อสู้กันตัวต่อตัว ผลก็คือ ลีคิมฮวงได้รับชัยชนะ สามารถสังหารเชียงจิวกิมฮังได้ วงการยุทธจักรจึงมีสันติสุขอีกครั้งหนึ่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒๑๔

ประวัติการศึกษา

นางสาว วรวรรณ ฉายศิริกุล เกิดเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๙๗
ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (อ.บ.) จากคณะศึกษาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใน พ.ศ. ๒๕๒๐ ในการทำวิทยานิพนธ์ได้รับทุนศาสตราจารย์ รอง
ศยามานนท์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๒๓

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย